

rozsévač rozsievač

5

máj/kväten
2022
ročník 92

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Nebojme sa, ale plňme svoje poslanie

Nad Jeho zákonem rozjímám

Načo nám bol poslaný Duch Svätý

DUCHOVNÍ DISCIPLÍNY

Rozjímáni

„Ako len milujem tvoj zákon! Cely deň o ňom rozjímam“ (Ž 119, 97).

VŠECHNA MÍSTA OBSAZENA

Ve dnech 18. a 19. 2. 2022 jsem se z Boží milosti mohla zúčastnit misijní konference BJB ve Vysokém Mýtě. Na pozvánce jsem četla, že v rámci konference se zároveň uskuteční volba rady Misijního odboru. Plná očekávání jsem se tedy s třemi členy našeho sboru vydala směrem ke sboru Vysoké Mýto.

Ve velmi příjemném a přátelském ovzduší v prostředí sboru

se sešlo přes 50 lidí. Většina přijela již v pátek 18. 2. k uctívání Pána Ježíše, modlitbám a k ohlédnutí se za uplynulým rokem. Řekli si, co si z něho mohou vzít pro další práci na Božím díle. Rada Misijního odboru pozvala řečníky a během dopoledne vystoupili: Lukáš Targosz, Marek Žitný a Daniel Kuc. Předstřeli nám látku k zamýšlení nad fungováním našich sborů, nad způsobem propagace sboru ve městě, nad způsobem naší misijní práce. Jak to udělat, aby církev byla srozumitelnější a mohl nám porozumět každý člověk? Jsme zvyklí používat tzv. „církevní jazyk“, kterému naší přátele nerozumějí. Zvala jsem například kamarádku: „Pojd’ se mnou do sboru, za chvíli začínáme“. „Myslíš pěvecký sbor? To bych už asi nezvládla,“ odpověděla kamarádka. Bratři nám přinesli mnohé praktické rady, z nichž můžeme čerpat. Mnoho dobrých rad slyšeli i zakladatelé nových sborů. Alespoň vědí, čeho se hněd na začátku vyvarovat nebo čeho se naopak podřídit. Velkým překvapením pro nás byla bohatá účast sborů, síla a viditelný potenciál účastníků. Ráno, před stiskem klíky vchodových dveří, jsem očekávala místnost nanejvýš z poloviny naplněnou, ale to, co nás čekalo uvnitř, byl šok. Všechna místa už byla obsazena a my se uchýlili do rohu sálu k stání, než se nás ujali ochotní pořadatelé: „Počkejte chvíli, donesem vám židle“. Obsazení a zájem služebníků našich sborů byl úžasný, upřímný. Sálem procházela mohutná vlna moci Ducha svatého, který povzbuzoval, vedl, dával nové nápady, vybudoval v nás silný impulz ke služebnosti. To dokáže opravdu jen On. Měla jsem velkou radost, že jsem se po dlouhé (covidové) době mohla opět osobně potkat s předsedou Výkonného výboru naší jednoty, br. kazatelem Pavlem Coufalem a s bratry kazateli našich sborů. Vnímala jsem to všechno jako živý, silný, mohutný, služebný a vnímavý organizmus, kterému záleží na každičkém členu. Setkala jsem se zde i s kazateli ruských sborů. Požádala jsem bratry o rozhovor do Rozsévače, můžete se na ně těšit v příštích číslech. Viděla jsem hluboký a opravdový zájem o službu ve sborech, touhu nejen pokračovat v práci,

ale pracovat na sobě, touhu, něco na sobě změnit k lepšímu, dát na rady, které zde zazněly. Tomu odpovídala živá diskuse, práce ve skupinkách a nakonec jsme, na radu br. kazatele Vladimíra Zemana, shrnuli všechno slyšené do několika bodů speciálně každý pro svůj sbor, aby nic z řečeného nezapadlo. Do našeho sboru jsme tudíž dovezli informace, o nichž můžeme diskutovat na našem sborovém setkání. Všichni ve skupinkách opravdu živě pracovali a v diskusi pravděpodobně pokračovali po cestě zpět i doma se svými, stejně, jako my.

Během soboty byli zvoleni noví členové rady Misijního odboru: Vladimír Zeman, Pavel Novosad, David Živor a náhradník Igor Gricyk. Předsedou rady byl zvolen br. kazatel Vladimír Zeman. S gratulací nové radě vystoupil předseda VV BJB br. kazatel Pavel Coufal, který nás všechny zároveň vedl k modlitbám za novou radu a k díkům za dosavadní práci Misijního odboru.

Pro novou radu jsme společně vyprošovali Boží požehnání.

Součástí odpoledního programu byla tzv. „panelová diskuse“, což znamená, že v popředí se posadili bratři řečníci a kdokoliv z přítomných jim mohl klást otázky. Nejednalo se o žádné „škrobeně“ a tiché chvíle, jak to někdy bývá, že se většina bojí zeptat, ale otázky z publika jen sršely. Chtěla jsem si všechny zapisovat, ale to jsem opravdu nestihla. Závěr konference nás tedy zastihl při pilné práci a nikomu z nás se nechtělo opustit tu skvělou atmosféru.

Zde musím zmínit i dobré občerstvení, které pro nás sestry připravily. Ačkoliv jsme měli v plánu oslovit ještě další bratry a sestry, s nimiž jsme ještě nemluvili, museli jsme si slíbit, že využijeme naši vyspělé techniky a napíšeme si, což také ve chvíli, kdy čtete tuto reportáž, činíme. Stejně se však těšíme někdy a někde na další osobní setkání, které je nenahraditelné.

Marie Horáčková

MISIJNÍ „KONFERENCE“ BJB 18.-19.2.2022 Vysoké Mýto

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 9.

ÚVODNÍK

V čase, keď píšem na začiatku marca tento úvodník, práve prebiehajú ťažké boje na Ukrajine. Zomierajú stovky a tisícky ľudí vo vojne, ktorá ako každá zlá vec vznikla pre ľudský hriech. Ukrajinci bránia svoju krajinu pred agresiou a státiacimi civilistami, najmä žien a detí, ktorí utekajú pred vojnou, prúdia cez hranice do našich krajín, na Slovensko a do Česka.

Som vďačný ľudom v našich zboroch, ktorí sa finančnými zdierkami, zdierkami a organizáciou humanitnej pomoci, poskytovaním ubytovania,

stravy a iných potrebných vecí masovo zapojili do pomoci tým, ktorí to práve potrebujú.

Písem tieto riadky s nádejou, že v čase, keď ich čitate, budú už boje zastavené. Popri všetkom, čo prakticky konáme, je našou klúčovou úlohou príhovárať sa u Boha za mier, za Ukrajinu, ale aj za Rusko, aby nastal pokoj zbraní, a ak už medzičasom nastal, aby bol trvalý a našlo sa mierové riešenie konfliktu. Aj v prípade, že mier nenastal a stále pokračuje vojna, je to pre nás pripomnenie, že máme byť bdelí, lebo zvesti o vojnách sú jedným zo znakov posledných časov pred príchodom Pána.

„Budeťte počuť správy o vojnách a chýry o bojoch. Dajte pozor, aby ste sa nelakali. Lebo sa to musí stať, ale to ešte nie je koniec“ (Mt 24, 6). Božie slovo nás upozorňuje, že takéto veci sa budú diat. To však ešte nie je koniec sveta. Vojny prebiehali na celej zemi v dejinách ľudstva vlastne stále. Počas môjho života neustále niekde prebiehali nejaké boje, len väčšinou boli ďaleko od nás. Teraz máme vojnu v susedstve, priamo sa nás dotýka aj cez ľudí, ktorých poznáme.

NEBOJME SA, ALE PLŇME SVOJE POSLanie

slove nájdeme veľmi veľa upozornení a povzbudení, aby sme sa nebáli. Pre nás je v týchto časoch aktuálna výzva, aby sme sa nebáli, keď počujeme o vojnách, aby sme sa nebáli konca sveta, lebo pre nás, ktorí veríme v Pána Ježiša Krista, to znamená, že sa blíži čas Jeho druhého príchodu. Ak sa aj bojíme, môžeme to Pánovi vyznať a od Noho čerpať silu, moc a povzbudenie. Boh nám nielen hovorí, aby sme sa nebáli, ale hovorí nám aj, prečo sa nemáme báť. „**Neboj sa, ved' som s tebou, neobzeraj sa, ved' ja som tvor Boh, posilním ťa a určíte ti pomôžem, ved' ta podopieram spravodlivou pravicou**“ (Iz 41, 10). Pán Ježiš nám pri svojom odchode z tejto zeme tiež zaslúbil, že s nami bude po všetky dni, až do konca sveta (**Mt 28, 20b**). Aj keby nastával koniec sveta a naplňali sa všetky znamenia Jeho príchodu, On je s nami.

Preto sa nemáme báť, ale máme až do posledných dní, do konca sveta plniť svoje poslanie tu na zemi, vydávať svedectvo o Bohu svojimi slovami, svojím životom. Práve v čase utrpenia a skúšok, máme byť my, Kristovi nasledovníci tí, ktorí skutkami lásky, skutkami pomoci pre trpiaciach a strádajúcich prinášajú pomoc a povzbudenie. Práve v ťažkých časoch sa môže a má prejavíť správny spôsobom naša odlišnosť v tom, že namiesto strachu a reptania voči Bohu prinášame pokoj a zvest o záchrane v Pánovi Ježišovi Kristovi. Našimi skutkami a slovami lásky môžeme vyvolať aj odpór toho zlého, ale môžeme spôsobiť aj to, že ľudia okolo nás nebudú reptať, ale budú oslavovať Boha (1Pt 2, 12).

Ján Szöllőš

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllőš **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák, T. Balcová **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút **Jazyková a redakčná úprava:** J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 19,- € za rok (1,73 € /kus) + poštovné. Poštovné zbyty: 3,- € /jednotlivci: 5,50 € (za kus a rok).

Platby zbyty: 19,- + 3,- = 22,- € (za kus a rok) **Platba jednotlivci: 19,- + 5,50 = 24,50 € (za kus a rok).** **Účet v SR: IBAN: SK35 0900 0000 1148 9120,** do poznámky napišť meno obdržateľa. **Var. symbol: 888. Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku 510,- Kč na rok (46,40 Kč /kus) + poštovné. Poštovné zbyty: 102,- Kč / jednotlivci: 252,- Kč (za kus a rok) **Platba zbyty: 510,- Kč + 102,- Kč = 612,- Kč (za kus a rok).** **Platba jednotlivci: 510 Kč + 252 Kč = 762 Kč (za kus a rok).** **Účet v ČR:** Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napište adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. **Var. symbol: 911 840.** **Objednávky ČR:** BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; e-mail: rozsievac@baptist.cz

Odber v zahraničí/platby zo zahraničia: Predplatné 19,- € za rok/kus + aktuálne poštovné / 29,- €.

Názov účtu: Rozsievac – časopis Bratskej jednoty baptistov, Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Uzávierka obsahu čísla 6. 1. 2022

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**

Poznámka: Zverejnené články nemusia vyjadrovať názor redakcie.

Všetky články procházejí posouzením Redakčnej rady a ne všechny sú uverejnené.

OBSAH

Úvodník	3
Rozjímání nad Božím Slovem	4
Stojím za Ukrajinou a modlím sa za mier	5
Nad Jeho zákonem rozjímám	6
Požehnanie	7
Hladný počuť a poslúchnut	
Rozhovor s kazateľom Timotej Hanes	8
Budujeme zdravé cirkve? Blízky Boh	9
Precept Ministries v ČR	10
Letnice bol poslaný Duch Svätý	12
Jak Bůh pracuje Viac Božích poslov	14
Dětské bolístky S Ježíšem v kuchyni...	15
Anděl kývnul	16
Strach je normální	17
Válečný stav na Ukrajině	18
Ekuména vo svete Veda, teológia a filozofia Babičko, vyprávěj	19

ROZJÍMÁNÍ NAD BOŽÍM SLOVEM

„Nech sa tátó kniha zákona nevzdiali od tvých úst. Rozjímaj však o nej vo dne i v noci, aby si zachovával všetko, čo je v nej napísané, lebo vtedy sa ti zdarí cesta a budeš si počínať rozumne“ (Joz 1, 8).

„Kniha tohto zákona ať se nevzdáli od tvých úst. Rozjímej nad ním ve dne v noci, abys mohol bedlivě plnit vše, co je v ném napsáno“ (Joz 1, 8).

„Ako len milujem tvoj zákon! Celý deň oňom rozjímam... Múdrejší som než všetci moji učitelia, lebo rozjímam o tvojich príkázaniach“ (Ž 119, 97 a 99).

„Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval! Každý den o něm přemýšlím. Jsem prozírávější než všichni moji učitelé, neboť přemýšlím o tvých svědectvích“ (Ž 119, 97 a 99).

„Ved Božie slovo je živé a účinné, ostrejší ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kľbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca“ (Hb 4, 12).

„Slovo Boží je živé, mocné a ostrejší než jakýkoliv dvousečný meč. Proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce“ (Ž 4, 12).

„A tak sa prorocké slovo stalo pre nás pevnějším. Dobre robíte, keď naříkate svoj zrak ako na lampa, ktorá svieti na temnom mieste, až kým nesvitne deň a nevyjde vám v srdciach zornička“ (2Pt 1, 19).

„Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobré, že se ho držíte. Je jako svíce, svítící v temném mieste, dokud se nerozbreskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci“ (2 P 1, 19).

Zažili jste v poslední době mocný Boží dotek? Jak vás Pán Bůh oslovil při čtení Písma a na modlitbách?

Milí čtenáři Rozsévače. V roce 2022 vám přinášíme téma Duchovní disciplíny: Čtení Bible, modlitba, vyznávání hřichů, rozjímání nad Božím Slovem, půst, ztišení se nad Božím Slovem, uctívání, chvála, společenství, podřízení se, služba. Při studiu Písma a na modlitbách jistě prožíváte požehnané chvíle. Pokud uznáte za vhodné, podělte se s námi o myšlenky, jak k vám Bůh promlouvá při čtení Bible nebo na modlitbách. Jak vás Bůh vede, ujišťuje i v těžkých chvílích a jak vás potěšuje? Pište na emailovou adresu: rozsievac@baptist.sk nebo na korespondenční adresu: Marie Horáčková, Sv. Čecha 11, 678 01 Blansko (volejte na tel. č. +420 724 596 635). Povzbuzujeme vás k zaslání vašich krátkých úvah. Děkujeme vám.

Boží Slovo: „Světlem pro mé nohy je tvé Slovo, osvěcuje moji stezku“ nám velice často znělo z kazatelny a pro mne je to důvod, proč přemýšlet a rozjímat nad Božím Slovem. Slovo Boží chápou jako opravdu živé, vždyť tím Slovem byl skrze Ježíše Krista stvořen svět, ve kterém žijeme. Proto je schopné posvítit nám na cestu nejen jednou, ale svítí stále, pokud o to stojíme. Záleží tedy na nás, na naši poslušnosti, jak se k Němu postavíme. Pokud budeme prosit Pána Ježíše Krista, dá nám uvidět to světlo i místo pro nás další krok. V Jeho Slově je napsáno: „Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce“ a dále „Doufej v Něho, on sám bude jednat“ (Ž 37, 4 a 5b). Slovo Boží je neviditelné, stejně jako Bůh sám. A my máme hledat a přemýšlet nad neviditelným. Nejen nad viditelnými věcmi. Ty všechny pominou, ale neviditelné nepomine. V Božím Slově je Boží moc a božství, které jsou neviditelné. „Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o Jeho díle, takže nemají výmluvu“ (Ř 1, 20). Apoštol Pavel nám zde připomíná, že nemáme výmluvu. Pokud je nás mozek liný k přemýšlení o Jeho věcech, musíme ho k tomu donutit, stejně, jako nutíme svoje tělo, aby se hýbalo, cvičilo, pokud chceme, aby dobře fungovalo. Je jasné, že Boží jednání a Jeho moc můžeme denně vidět kolem sebe a máme o čem přemýšlet až do konce svého života. S tím, co se zde na Zemi naučíme, půjdeme nakonec k Bohu, na věčnost.

CO S TÍM DNES?

Jak čteš Boží Slovo? Jen povrchně a rychle, abys to už měl za sebou? Nebo tě zajímá, co ti Pán Bůh chce říct. Co tě právě dnes chce naučit? Nemáš uloženou Bibli někde daleko na poličce, kam tvoje ruka nedosáhne? Modlíš se, aby ti Pán ukázal, jak bys mohl rozbehánout nové svůj mozek? Prosíš Ho o to? Nebo jsi to vzdal a nechal přemýšlení jen na kazateli a řekl si, at už přemýšlí někdo jiný, já to nebudu, vždyť chodím pravidelně do sboru, vždy se na výzvu modlím, vhodím peníz do kasičky, usměji se na bratry a sestry, než vedeš domů, tak co ještě bych měl dělat? Už jsem toho udělal dost. Takový už jsem, s tím nikdo nic nenadělá, měnit se nepotřebuji. Co myslíte, je správné takové uvažování? Stačí mi to? Není už načase, abychom konečně opustili svůj zaběhnutý myšlenkový stereotyp? Uvědomuj si, že čím srdce přetéká, to vychází z mých úst? Cím je zahlcena moje mysl? Jsem nastaven ke kritice nebo k oslavě Pána? Pán Bůh na nás čeká každý den, nikdy není pozdě začít Jej prosit o nové čisté srdce a také to srdce pravidelně udržovat v čistotě. Nikdy není pozdě nechat si od Pána vyčistit mysl a naplnit ji Božím slovem, aby se objevila nová látka k přemýšlení. Až nám vzejde jitřenka v srdci, potom prohlédneme a uvidíme nové věci, jaké bychom nečekali a o těch pak budeme přemýšlet, nad nimi nově rozjímat.

POVZBUZENÍ A VÝZVA K MODLITBÁM A NESENÍ EVANGELIA POKOJE

Milí bratři, milé sestry,

žijeme v neklidném světě. Přestože v naší zemi díky Bohu prožíváme mír, na mnoha místech na světě probíhají dlouholeté válečné konflikty. Například v Myanmare, Sýrii, Jemenu, Afghánistánu, Etiopii, Súdánu atd. Jak všichni víme, situace je napjatá i na Ukrajině a probíhá tam otevřený válečný konflikt.

Pán Ježíš nás upozornil, že tyto zprávy budeme slýchат. V Mk 13, 7 čteme jeho slova: „**Až uslyšíte válečný hluk a zprávy o válkách, nestraňujte se, protože se to musí dít. Ale to ještě nebude konec. ... To jsou jen počátky porodních bolestí.**“

To, že nás Pán Ježíš upozorňuje, že války budou přicházet, neznamená, že se nemáme modlit za pokoj. Naopak. Tam, kde se válci - tam lidé trpí a umírají. Proto se modlme za pokoj, mír. Pro Ukrajinu, pro Myanmar, pro další země. Za milost pro náš rozvrácený svět.

Ovšem ten neklid se šíří i v naší části světa. Lidé jsou neklidní v srdci a to se potom projevuje i navenek. Rozpadají se vzájemné vztahy, manželství, rodiny, někdy i sbory. Společnost je vnitřně rozdělená. Lidé stojí na různých stranách názorových barikád, neumí si naslouchat, vzájemně se napadají.

A tak se modlme za ten pravý pokoj i pro naši zemi. Pokoj, který začíná v srdci člověka, když do něho vstoupí Pán Ježíš – ten, který nás svojí obětí smířil s Bohem.

Budeme těmi, kteří šíří Kristův pokoj – svými postoji i svými slovy. Ukažujme lidem na to, jak mohou získat pokoj s Bohem. Budeme šířiteli evangelia pokoje. Jestli naše země něco opravdu potřebuje, tak to je právě jasné svědectví nás, křesťanů, o živém Bohu, který mění náš život. Víte, pohled do našich sborových statistik naznačuje, že v tomto šíření evangelia máme stále velké rezervy. Naše sbory obecně nerostou, nebo rostou jen málo. Umíme se rozdělit s lidmi o Boží lásku, kterou jsme poznali v Pánu Ježíši? Budeme v tom vytrvalí, bouřejme bariéry a budujme mosty k lidem okolo nás.

Milí přátelé, bratři a sestry, chcete vás tímto krátkým oslovením povzbudit k modlitbám za pokoj ve světě i u nás, a také vás povzbudit k šíření evangelia pokoje.
Váš v Kristu Pavel Coufal, předseda Výkonného výboru BJB v ČR

Výzva k pomoci Ukrajině

V Brně dne 24. 2. 2022

Milí bratři a sestry, kazatelé a správci sborů,

začala otevřená válka na Ukrajině. Lidé trpí, umírají, opouštějí své domovy, země je ničena a rozvrácena. Cítíme hlubokou bolest v srdci. Cítíme s ukrajinským národem, s našimi bratry a sestrami, kteří mají své blízké v zasažených oblastech.

Co můžeme dělat?

První věc: Modlit se. To není „jen“ modlitba. Vyžýváme k modlitbám každého jednotlivce, rodinu, ale také ke konání modlitebních shromáždění v našich sborech, případně na veřejnosti. Ten boj má své kořeny v duchovním světě. Boží lidský nepřítel chce ničit a zabíjet. Prosme Pána pánu a Krále králů o milost, pokoj, zastavení války, zastavení šíření zla.

S tím úzce souvisí praktická pomoc, humanitární, ale i duchovní. Situace se vyvíjí každou hodinou a každým dnem, některé události zatím jen odhadujeme, ale již nyní narůstá počet lidí, kteří na Ukrajině prchají ze svých domovů a hledají bezpečí a pomoc v nouzi. Brzy se ozveme s konkrétními výzvami, tak jak se budou upřesňovat. Budeme také spolupracovat s našimi bratry a sestrami v rusky mluvících sborech BJB, kteří mají na Ukrajině své rodiny a partnerské sbory. Budeme otevření a připraveni - bude potřeba pomáhat finančně, hmotně, a pokud se dají do pohybu masy uprchlíků, budeme chtít pomáhat nejen na Ukrajině, ale i v naší zemi. Možná bude třeba otevřívat nejen naše peněženky, ale i modlitebný, dávat k dispozici svůj čas, nabízet mezilidskou útěchu i duchovní pomoc.

V této hodině zkoušky věříme, že nejsme sami.

Modlíme se, aby se Boží vůle dala na zemi tak, jako se děje v nebi. Naše srdce ať se nechvějí a neděsí, věříme v mocného Pána a svěřujeme náš svět do Jeho rukou.

*V Kristu
Pavel Coufal, předseda VV BJB
Jan Jackanič, tajemník VV BJB*

STOJÍM ZA UKRAJINOU A MODLÍM SA ZA MIER

Dňa 24. 2. 2022 sme sa zobudili do horšieho sveta. Rusko začalo vojnu proti Ukrajine, keď vtrhli na ich zvrchované územie a začali obsadzovať a bombardovať mestá, vojenské objekty a zabíjať ukrajinský ľud. Tento útok a okupáciu dôrazne odsudzujem. Rusko spáchalo neospravedlniteľný vojenský čin proti ľudskosti, porušilo medzinárodné právo a za svoje ohavné činy musí niesť plnú zodpovednosť. Preto vás vyzývam, modlime sa spoločne za Ukrajinu, ale aj za Rusko, za ich najvyšších štátnych predstaviteľov, za politikov, za obyvateľov týchto krajín a za mier a pokoj medzi nimi.

Milí priatelia, (zo dňa 3. 3. 2022)

posledné týždne zažívame skutočne hektické a náročné obdobie. Nielen v politike a v parlamente, ale aj v našich životoch a tiež u našich východných susedov. Pandémia koronavírusu pomaly doznieva a všetci sme sa tešíli na uvolnenie opatrení. V tom prišla správa o tom, že Rusko napadlo Ukrajinu a opäť môžeme cítiť strach, neistotu či bezmocnosť. Spoločnosť je rozdelená a cítim veľkú frustráciu ľudí, či už kvôli vysokej inflácií, zdražovaniu potravín, pohonných hmôt alebo energií. Na druhnej strane vidím obrovskú súdržnosť a pomoc pre ľudí, ktorí utekajú pred vojnou z Ukrajiny. Rád by som vás vyzval, aby sme boli opatrní, nepodliehali strachu a overovali si zdroje informácií, aby sme nepodľahlí dezinformáciám. Verím, že naše modlitby majú moc a Boh počuje volanie hlasu svojho ľudu. A preto musíme volať.

„Ak je Boh za nás, kto je proti nám?“ (Rim 8, 31)

Ján Szöllőss

NAD JEHO ZÁKONEM ROZJÍMÁM

Mohl by ses nám krátce predstaviť a říci nám, kde v současné době sloužíš?

Volám sa Vlado Boško, mám 55 rokov. S maželkou Katkou máme dve deti, Filipa a Noemi. Vyštudoval som teológiu na EBF UK v Bratislave. Od roku 2007 slúžim v oblasti pastorácie a poradenstva, od roku 2019 sa venujem pastorácií kazateľov a misionárov. Katka pracuje v Hlase pre Krista v oblasti misie na internete. Filip a Noemi sú žiakmi ZŠ.

Naším tématem je rozjímání (meditace) nad Božím Slovom. Jak môžeme dojít k rozjímaniu pri čtení Božího Slova?

Kľúčovým východiskom kresťanského rozjímania (inými slovami meditácie) je známy výrok z prvého žalmu: „... ale v zákone Hospodinovom má záľubu, o Jeho zákone rozjíma dňom-nocou.“ Zjednodušenie by sa dalo povedať, že rozjímame sa od bežného čítania Písma odlišuje len dôrazom na intenzívne sústredenie a hlboké ponorenie do textu, pričom používa niekoľko jednoduchých nástrojov. Najbežnejším sú pomocné otázky, napr. **Čo ma v prečítanom slove oslovuje a prečo?**

K čomu text vyzýva dnes mňa?

Ďalším nástrojom meditácie je „**zotrvanie v teste**“. Človek sa opakovane vracia k vybranej pasáži z Písma, aby jej hlbšie porozumel, odhalil súvislosti s jeho bežným životom. Cieľom je nielen racionálne spoznať, ale aj precítiť a aplikovať výzvy, ktoré mu tento text prináša. Dĺžka „zotraviania v teste“ je slobodnou voľbou toho, kto rozjíma. Môže trvať deň, týždeň či mesiac. Človek tráví tento čas prevažne osamote, v mlčaní či pôste. Rozjímame je v princípe jednoduché. Mnohí z nás ho v určitej forme praktizujú bez toho, aby si uvedomovali, o čo ide.

Co k tomu potrebujeme a k čemu je nám rozjímání dobré, co nám prináší?

Pri rozjímání je kľúčová vnútorná motivácia – **túžba poznáť Boha, byť Mu blízko a „načúvať“, čo hovorí do môjho života.**

Rozjímame môže každému z nás priniesť veľmi veľa. Žijeme v uponáhľanej dobe, v ktorej na nič nemáme čas, a sme v permanentnom pokúsení žiť povrchný, „instantný“ duchovný život. Keď sa na chvíľu zastavíme a sústredíme svoju pozornosť, prinesie nám to nové perspektívy, občerstvenie a príležitosť zažívať Božiu blízkosť novým spôsobom.

Není rozjímání pouze výsadou kazatele, který si připravuje kázání?

Určite nie. Objavovanie toho, čo Boh hovorí do môjho života, je dôležité pre každého kresťana. Nie je to výsada kazateľov, je to výsada každého z nás.

Jak máme rozjímať nad Božím Slovom ve dne i v noci, když ve dne pracujeme a v noci spíme?

V istom zmysle je to veľmi jednoduché, je to hľadanie spojenia s Bohom v bežných situáciách každodenného života tým, že sa v mysli vraciame k Jeho slovu a sme s Ním v spontánnom modlitebnom dialógu. Veľmi sa to podobá skúsenosti, keď **sme v mysli s tými, ktorých máme radi, či už s rodinou alebo priateľmi.**

Pri rozjímání v noci nejde o sústredené premýšľanie počas spánku, ale o využitie času nočného bdenia, či už je spôsobené nespavosťou alebo inými okolnostami. Pre ľudí, ktorí majú problém so spáním, môže byť povzbudivé, že tento čas môžu prežiť spolu s Bohom.

Tento môj optimizmus možno súvisí s mojou osobnou skúsenosťou. V období, keď som začal hľadať Boha, často som pracoval v noci. Môj intenzívny modlitebný život a čítanie kresťanskej literatúry sa tak začali práve počas nočných zmien v práci. Rozjímame počas nočných zmien malo klúčovú úlohu pri mojom obrátení sa k Ježišovi.

Nestačí, že si Slovo prečteme, pomodlíme se a budeme počítat s tím, že ono se v nás usadí a poroste?

Bežne sa stretávam s tým, že niektorých kresťanov vyrušuje skutočnosť, že rozjímame vyžaduje isté úsilie. Vyslováva to v nich podozrenie, že je len výsledkom ľudského snaženia, nie Božieho vplyvu. Ich obava je sčasti oprávnená, no toto nebezpečie sa týka akejkoľvek duchovnej aktivity.

Duchovný život je do veľkej miery o umení **prepojiť naše úsilie s Božou milostou**, tak je tomu aj pri rozjimaní. Naše snaženie zameriavame na spoluprácu s Božou milosťou, na vytvorenie podmienok pre duchovný rast. Žiadne úsilie nedokáže vyprodukovať samotný život ani jeho rast. Oboje dáva len Boh. No my sa môžeme učiť citlivosti na Jeho pôsobenie a byť mu naplno otvorení. Je to podobné ako so zasadencou rastlinou, nemôžete jej sice dať život, ale **život v nej môžeme žiť a chrániť, aby nezahynul, ale naopak rastol.**

Jaké máš osobní zkušenosťi s rozjímáním nad Božím Slovom, čemu tě Bůh naučil?

Veľa mojich skúseností pochádza z víkendových stretnutí s priateľmi, ktoré sme organizovali počas ostatných rokov. Naše skúsenosti do seba často zapadajú.

Zhodli sme sa v tom, že pre väčšinu z nás je pomerne ťažké nájsť si oddelený čas a sústredene rozjímať. Veľmi skoro sme narázali na fyzickú únavu, pochybnosť, rozptýlenosť a mnoho iných prekážok. Snažili sme sa počuť Boží hlas, no dlho sme nič nedokázali vnímať. Zistili sme, že sa občas dokonca bojíme pravdy, pretože tušíme, že v **Božej blízkosti nás môže čakať konfrontácia so svojimi výhovarkami či hriechom.**

To, že pri rozjimaní narážame na množstvo rozličných bariér, je normálna skúsenosť. Je dôležité **nenechať sa odradit a nevzdať to**. Takmer vždy som napokon zažil, že Boh hovorí, len je potrebné **vytrvať**. Aj keď pritom zažijeme frustráciu alebo nepríjemný pohľad do zrkadla, **má to svoj význam**. Boh nám dáva šancu zažiť zmenu a prísť k Nemu o krok bližšie.

Áno, môže sa stať, že Boha nevnímame a nerozumieme, čo nám chce povedať. Som však presvedčený, že je to skôr dôsledok našej neschopnosti alebo neochoty zastaviť sa a načúvať, nie Jeho mlčania. **Boh hovorí častejšie, ako si myslíme. Otázka je, akú prioritu to pre nás má a čo sme ochotní kvôli Nemu odložiť nabok.**

Co bys poradil čtenářům v této věci?

Chcel by som ich povzbudit, aby si oddeliли pravidelný čas s Bohom a hľadali jednoduché, autentické spôsoby, ako ho lepšie vnímať. Samozrejme, existujú rôzne techniky, ako spomaliť a lepšie sa sústredit, no najdôležitejšie sú naše motívy a postoje. Je výborné, keď si nájdete a vyčleníte v kalendári dlhší čas, napríklad pol dňa alebo víkend, keď sa nenecháte rušiť ničím iným a plne sa sústredíte na rozjimanie.

Chtěl bys říci něco, na co jsem se nezeptala?

Doteraz som hovoril o kresťanskej meditácii, no našu spoločnosť v poslednom čase zaplavujú ponuky rôznych meditácií. Rád by som preto spomenul kľúčové rozdiely medzi kresťanským rozjimaním a meditáciami, ktoré prinášajú iné, najmä východné náboženstvá.

Centrom kresťanskej meditácie je sústredené hľbanie, a to predovšetkým nad Písmom alebo biblickými pravdami. Aj keď zasahuje emócie a vôle, jej **neoddeliteľnou súčasťou je ľudský rozum**. Nekresťanské meditácie sú často, naopak, o vyprázdnení mysle, „vypnutí“ rozumu.

Kým v kresťanskej meditácii ide o hlbšie porozumenie pravde, ktorú si treba zamilovať a aplikovať do života, cieľom východnej meditácie je otvorenie sa zmene vedomia. Pri novom vnímaní reality je rozum prekážkou.

Kresťanská meditácia hľadá Boha mimo seba, chce spoznať Jeho pravdu a zakúsiť Jeho milosť a prijatie. Je to vzťah ja a Ty, stvorenie a Stvoriteľ, stratený hriešnik a Vykupiteľ. Pri východnej meditácii človek hľadá boha v sebe, ide mu o rozšírenie svojich schopností a uvedomenie si svojho skrytého potenciálu božskosti.

Pri kresťanskej meditácii sú návody a metódy druhoradé, klúčové je „nastavenie srdca. Pri iných sú zvyčajne veľmi dôležité presné postupy, kde často hrá dôležitú úlohu učiteľ, guru, ktorý svojim žiakom sprostredkuje istú transformačnú duchovnú skúsenosť.

Samozrejme, načrtoval som to len zjednodušene. Snažil som sa zdôrazniť, že je v tom radikálny rozdiel. **Kresťanská meditácia môže byť významnou pomocou pri prehľbení vzťahu s Bohom.** Iné druhy meditácií nás však môžu veľmi ľahko uviesť do iného duchovna. Tých, ktorí sa obávajú slova meditácia, by som chcel povzbudit k odvahе a otvorenosti. Tých, ktorí sú však nadšení akoukolvek meditáciou, by som chcel varovať a vyzvať k hlbšiemu zvažovaniu.

Rozhovor s br. Vladom Boškom vedla Marie Horáčková

HLADNÝ POČUŤ A POSLÚCHNUŤ

Žijeme v časoch obrovských možností zvestovania evanjelia, aké neboli v celej histórii ľudstva. Máme veľké množstvo kazateľov, mnoho kníh, veľa rôznych médií, ktoré sa venujú zvestovaniu a šíreniu evanjelia. Na druhej strane je pravda, že medzi Božím ľudom nebolo nikdy toľko beznádeje a utrpenia, toľko pokúšenia, ako je v dnešnej dobe. Kazatelia si pripravujú kázne na povzbudenie veriacich, aby im pomohli vyravnáť sa so zúfalstvom. Prečo vidíme tak málo víťazstva a vyslobodenia? Dôvodom je nevera v Božie slovo, v Jeho moc a silu zasiahnuť aj do nášho života.

Ak dnes niekto hovorí, že zažívame hlad po Božom slove, nemá pravdu. Nedovoľ, aby sa takéto tvrdenie šírilo. Pravda je inde – dnes zažívame hlad po *počúvaní a poslúchaní* Božieho slova. Prečo? Apoštol Pavol jasne povedal: „*Teda viera je z počúvania a počúvanie skrze slovo Kristovo*“ (Rim 10, 17). Viera k nám nikdy neprichádza na základe logiky alebo ľudského zdôvodnenia, preto počúvať a posluchať je jediná cesta k prebudeniu pravej vieri v srdci každého veriaceho. Viera prichádza z počúvania – to znamená, že uverím, dôverujem a vykonám to, čo odo mňa Božie slovo žiada.

„Hospodinove oči hľadia na spravodlivých, Jeho uši počújú ich volanie o pomoc... Tých, čo volajú o pomoc, Hospodin počuje, z každého súženia ich vyslobodzuje. Hospodin je s tými, čo majú skrušené srdce... Mnohé zlo musí vytrpieť spravodlivý... Hospodin vykúpi dušu svojich služobníkov. Nikto z tých, čo sa utiekajú k Nemu, nebude pykať“ (Ž 34, 16; 18 – 20; 23).

Len v týchto niekoľkých veršoch zo Žalmu dostávame dostatok Božieho zaslúbenia, aby sme sa zbavili nevery. Prosím, teraz Ho počúvaj, uver Mu a nasleduj Ho. Tak nájdeš pokoj.

David Wilkerson

unsplash.com/@frankku84

POŽEHNANIE

Takmer denne vychádza z našich úst modlitba a prosba o požehnanie: „Bože, požehnaj ma, požehnaj moju rodinu, mojich bratov, sestry, náš národ... atď.“ A tak som sa zamyslela nad tým, ako to vlastne funguje. Prvá zmienka o požehnaní je v 1. knihe Mojžišovej, 1. kapitole, verš 28. Boh požehnal Adama a Evu a dal im vládu nad celou zemou. Povedal: „Plodte sa a množte sa, naplňte zem a podmaňte si ju!“ Žiaľ, toto požehnanie sa zmenilo na prekliatie. Potom požehnal Noacha takmer rovnakým požehnaním, takže to prvé požehnanie platí. Potom požehnal Abráháma, ktorému zasľúbil, že bude veľkým národom a budú v ňom požehnané všetky čeľade zeme. Boh slúbil Abrahámovi, že všetci, ktorí mu budú žehnať, budú požehnaní a ktorí mu budú zlorečiť, budú zlorečení. Pretože poslúchol Hospodina, dostal zasľúbenie, že v jeho mene budú požehnané všetky národy zeme. Tu teda začína naše požehnanie. Každé je však podmienené vetou: „... pretože si poslúchol na môj hlas...“ Ked som bola dieťa, moje požehnanie záviselo od poslušnosti mojich rodičov voči Bohu. Vo svete je mnoho neštastných detí. Niežeby ich Boh nemal rád, ale preto, že sú závislé od požehnania svojich rodičov. No ked človek dospeje, zodpovedá sám za seba, musí sa sám rozhodnúť, či bude posluchať Boha, alebo nie. Byť požehnaným neznamená byť slávnym a bohatým, aj keď Božie slovo hovorí: „*Odmienou za pokoru a bázeň pred Hosподinom je bohatstvo, sláva a život*“ (Pr 22, 4). Bohatstvo a slávu sľuboval aj satan Pánovi Ježišovi, ak sa pred ním pokloní. Preto bohatstvo a sláva skôr odpútavajú človeka od Pána, ako by ho k Nemu pripútali. Aj Pán Ježiš povedal: „... hovorím vám, že bohatý ľážko vojde do nebeského kráľovstva“ (Mt 19, 23). Na inom mieste zasa hovorí: „Lebo kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce“ (Lk 12, 34). Pre mňa požehnanie znamená byť pod Božou ochranou a mať Božiu múdrost pri rôznych rozhodovaniach. Mať vo svojom srdci Pána Ježiša, ktorý ma napĺňa láskou a pokojom, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum. Mať radosť v srdci aj v rôznych súženiach, mať dôst na tom, čo Boh dáva. Požehnanie je byť spasený a očakávať s čistým srdcom na stretnutie so svojím Spasiteľom.

Z knihy *Svedectvá od Magdalény Kissovej-Lachovej*

ROZHOVOR S KAZATEĽOM TIMOTEJ HANES

ZBOR BJB REVÚCA

Stať sa kazateľom je veľké rozhodnutie, aspoň v mojich očiach. Ako si prežil povolenie do služby?

Asi každý v mladosti aspoň chvíľu zvažuje možnosť „zdediť“ po rodičoch ich povolenie. Od malíčka mi Pán dával možnosť zblízka sledovať a spoznávať, čo kazateľské povolenie obnáša, a vybudovať si k nemu hlboký vzťah. V období strednej školy som plánoval ísť na vysokú školu technického zamerania. V mojom živote sa však medzitým udialo niekoľko „náhod“, v ktorých som po čase rozpoznal Božie vedenie. A práve cez ne som prijal Jeho povolenie stať sa kazateľom. Pán mi toto vnímanie ešte potvrdil proroctvom brata, ktorý ma v tom čase vôbec nepoznal.

Kto z ľudí ťa najviac ovplyvnil na ceste stať sa kazateľom?

Najviac ma bezpochyby ovplyvnili rodičia. Niežeby ma nejak presvedčali, aby som sa kazateľom stal. Veľmi som však cítil ich obrovskú túžbu, aby Duch Svätý mocne konal v našich spoločenstvách a aby v tom používal aj nás s Daškou (sestrou). Myslím, že preto som na Jeho povolenie do služby odpovedal s radostou, ktorú cítim dodnes.

Kto je tvojím vzorom teraz (kazateľ, učiteľ, filozof v zmysle, od koho rád čerpáš, aké knihy rád čítaš, koho kázne rád počúvaš)?

Fúha, musím si premysliť, čo môžem prezradíť... (smiech). Pravda je taká, že Boh postupne používa v mojom živote rôznych služobníkov. Každý z nich niektoré veci zdôrazňuje príliš, iné zas príliš málo. A ja môžem sledovať, ako mi ich Pán postupne dáva do cesty. Vždy práve toho, cez ktorého mi chce v danom období môjho života niečo zdôrazniť, nejakým smerom ma posunúť alebo ma v niečom zastaviť.

Takto si v mladosti použil môjho otca, aby cez jeho vyučovanie vybudoval základy mojej viery. V ďalšom období si použil Paula Washera, aby ma cez neho veľmi silne upozornil, s akou vážnosťou musím pristupovať k svojmu povolaniu. Neskôr to bolo volanie Davida Wilkersona k bezmedznej dôvere k Pánovi Ježišovi vo všetkom. Úžasne ma oslovil cez kázeň brata Mareka Oláha a jeho túžbu, aby bol Ježiš Kristus oslávený vo všetkom, čo robí.

Posledný rok ma mimoriadne oslovouje séria výkladov k Starzej zmluve pod názvom *The Gospel according to the Old Testament (Evanjelium podľa Starej zmluvy)*. Pán úžasným spôsobom cez ňu prehovára do môjho života. Chvíľami mám pri čítaní pocit, že každá ďalšia kapitola ma špeciálne pripravuje na to, s čím budem zápasíť ďalší deň.

Sám som zvedavý, akých služobníkov ešte v mojom živote Pán použije.

Koľko rokov si už kazateľ a v ktorých zboroch si túto funkciu vykonával?

Desať a pol roka som kazateľom v Revúckej Lehote. Predtým som bol rok na praxi v Bratislave na Palisádach.

Čo máš na tejto práci najradšej, alebo čo ti dáva pocit, že má zmysel?

Je skvelé vedieť, že som tam, kde ma Pán chce mať a použiť na budovanie svojho kráľovstva. Pred rokom som bol zo zdravotných dôvodov nútenej stráviť tri mesiace s mojimi rodičmi pri Banskej Bystrici. Na jednej strane bolo úžasné stráviť s nimi toľko času. Na druhej strane som sa už nevedel dočkať,

kedy sa budem môcť vrátiť. Pri návrate som cítil hlbockú radosť a pokoj, že som tam, kde mám byť.

Zo začiatku mojej služby boli pre mňa veľmi dôležité tie okamihy, keď ma niekto pochválil a povedal mi, že ho moja služba oslovila. Bol to však recept na obrovské emocionálne výkyvy. Teraz sa učím radovať sa z jednoduchej poslušnosti Pánovi. A to, akým spôsobom si ju použije alebo nepoužije, nechávať na Noho.

Čo je pre teba najťažšie?

Najťažšie je pre mňa zrejme vyrovnáť sa s nedostatkom sily ísť vo všetkom do takej hĺbky, ako by som chcel. Veľmi veľa ľudí sa len akoby mihe okolo mňa a ja si uvedomujem, že im zdáleka nedokážem venovať toľko pozornosti, kolko by potrebovali. V takých chvíľach sa snažím pripomínať si, že nie je moju úlohou zachrániť všetkých a všetko. Stačí jednoducho byť každý deň, každú minútu poslušný Ježišovi a ostatné nechať na Nom. A modliť sa za ďalších služobníkov.

Ked už o tom hovoríme, necítis tieko z vás, väzbených čitateľov časopisu Rozsievač, Božie volanie do akejkoľvek práce na Jeho žatve?

Mal si niekedy krízu a chcel si si nájsť iné povolenie? Ak áno, čo ti pomohlo zotrvať? Ak by si neboli kazateľ, aké zamestnanie by si mal?

Kríza a túžbu zmeniť povolenie mám snáď každý druhý deň. Spočiatku ma to dosť ničilo a netrpezivo som prosil Pána, aby mi vrátil „chuť do kazateľskej práce“. On mi však ukázal, že ked Mu slúžim v tejto svojej „chuti do kazateľskej práce“, tak sa veľmi rýchlo začínam spoliehať na vlastné sily a robiť si veci podľa svojich predstáv. A tiež som ovela nervóznejší, ked mi niekto do tých predstáv svojím správaním nezapadá.

Preto ma teraz učí pracovať s radostou, že môžem plniť Jeho úžasnú vôľu.

V tých najväčších krízach mi asi veľmi pomáha príbeh o Jonášovi. Ak má pre nás Pán pripravenú nejakú cestu, tak je nezmysel snáziť sa jej vyhnúť. Aj tak nás nakoniec na ňu dotiahne, aj keby mal použiť rôznejšie metódy presvedčania. Najlepšie je preto čeliť všetkému s odvahou a dôverou, že On v tom bude s nami a použije si to v našich životoch na dobré.

Často sa zamýšľam nad tým, aké iné zamestnanie by som robil. Zdá sa mi, že tých možností je viac. Viem si predstaviť byť učiteľom, pracovať niekde v oddelení služieb zákazníkom, momentálne by ma však asi najviac ľahalo byť nejakým spôsobom súčasťou úžasnej Božej práce medzi bratmi a sestrami rómskej národnosti. Opäť by som ale potreboval jasne vedieť, že som tam, kde ma Pán chce mať.

Máš rodinu? Ako to vnímajú a čo je pre nich ľažké?

Ak sa pod „rodinou“ myslí manželka a deti, potom je odpoved negatívna (toto slovo máme dnes celkom radi, nemám pravdu?). Pán mi však dal rodičov, starých rodičov, sestru, švagra a synovcov, ktorí ma úžasným spôsobom podporujú. Najmä modlitbou starých rodičov veľmi intenzívne cítim a chválim Pána, že ma požehnal takouto rodinou. Tiež stále žasnem nad tým, akú rodinu som dostal v mojich bratcoch a sestrach v zbere Revúcka Lehota. Hoci nie zriedka prechádzame aj náročnými obdobiami, cítim, ako nás Pán aj cez ne stále viac a viac zblížuje a robí túto časť rodiny v mojich očiach neocenieľnou.

Práca s ľuďmi je vyčerpávajúca. Ako oddychuješ a akú psychohygienu si si našiel?

Pán ma postupne dovedol k tomu, aby som dôsledne dodržiaval jeden deň odpočinku v tyždni (u mňa je to štvrtok). Deň určený na radosť a vďačnosť za všetko, čo Pán vykonal v našich životoch.

Mojím oblúbeným spôsobom oddychu je hudba. Musím si však dávať pozor, aby som jej nevenoval príliš veľa času.

Čo je pre teba ako kazateľa v týchto dňoch najlepšie a najťažšie?

Najlepšia je pre mňa radosť z toho, že Pán Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, že nám odpustil všetky hriechy, že nás miluje nekonečnou láskou a chce na nás dokazovať svoju moc. Asi to bude znieť ako fráza, ale ja naozaj nič lepšie nepoznam.

No a najťažšie je nechať sa každý deň touto radostou napĺňať. Nedovoliť, aby ju nejakým spôsobom zastreli moje vlastné predstavy, túžby, očakávania, obavy...

Chcel by si ptovedať niečo, na čo som sa ta nespýtal?

Stále si uvedomujem, že dnes som kazateľ, ale zajtra ním už nemusím byť. Nie je to až také podstatné.

V prvom rade sme všetci bratia a sestry v Kristovi, očistení Jeho prevzácnou krvou. A už čoskoro budeme spolu stáť bok po boku a chváliť Ho zo všetkých sil v zástupe Jeho svätých. Veľmi by som si prial, aby tam s nami stál každý, kto teraz číta tieto riadky...

Rozhovor viedol J. Szöllőss

BLÍZKY BOH

„Blízky je hospodin všetkým, ktorí ho vzývajú, všetkým, ktorí ho vzývajú v pravde“ (Ž 145, 18).

Človek, ktorý je v núdzi, sa niekedy veľmi ľahko modlí.

Stat sa to môže aj dlhorocnému a skúsenému kresťanovi bez toho, aby poznal príčinu. Človek sa cíti, akoby bolo všetko zamknuté a zatvorené. A často si zavzdychá: moja modlitba nedôjde ani po povalu!

Boh sa zdá byť nekonečne ďaleko. A zdá sa nemožné dosiahnuť k Nemu s modlitbou. Ale takéto zdanie a pocity sú falošné. Boh nie je vzdialý. A vôbec neprekáža, že tvoja modlitba nedosiahne ani po povalu, pretože Boh je spolu s tebou v jednej miestnosti! On hovorí, že je blízky všetkým, ktorí Ho vzývajú. A On neklame.

Niekto môže namietať: áno, ale týka sa to len tých, ktorí Ho vzývajú opravdivo. Keby som vedel, či Ho opravdivo vzývam, neboli by som v neistote, či sa to týka aj mňa. Ale ako to môžem vedieť? Odpoved' je veľmi jednoduchá. Modlís sa za odpustenie hriechov a za únik z hriechu? Rozprávaš sa s Bohom úprimne a otvorené o sebe? Chceš vlastníť spasenie a žiť život na Božiu slávu?

Ak na tieto otázky odpovedáš áno, tak žiješ v pravde.

Vtedy je ti Hospodin blízko a počuje tvoje modlitby. Aj keby si sa cítil bezmocne, tak, ako nikdy predtým, nič to neznamená.

Tvoja modlitba aj tak prichádzza až do Božieho srdca!

Ale ak sa modlís, aby si ospravedlnil svoj hriech, alebo keď sa chceš zbaviť následkov hriechu, ale nie samotnej chuti hrešiť, nežijes v pravde. Vtedy Božie slovo hovorí: „Keby som bol v srdci choval neprávost, pán by ma nebol vyslyšal“ (Ž 66, 18). Ale všetci, ktorí hľadajú Pána, pretože Ho potrebujú, aby opustili hriech a žili nový život, ktorý pre nás získal Pán Ježiš, môžu veriť, že Pán je blízko a počuje každý vzdych ich srdca!

Ø. A.

POKRAČOVANIE ZO STRANY 2, BUDUJEME ZDRAVÉ CÍRKVE?

Každá misijná práce, každé zakladanie sboru potrebuje niejakým zpôsobom dát o sobě viedť svému okolí. Toto bolo jedným z témat letošní misijné konferencie ve Vysokém Mýte. Druhé téma znalo: Zdraví našich sborov, stanic, zakladajúcich skupín. To znamená, budujeme zdravé církve? Jak poznáme, zda je naše misijná práce zdravá?

Sobotní konferenční ráno začalo chválami miestnej hudebnej skupiny mládeže. Poté již následoval první vstup s lákavým názvem: **Jak dát o sobě viedť**.

Jeden z hlavných rečníkov Lukáš Targosz prednesl ve svém temperamentním vstupu mnoho ze svých zkušenosťí se založením sboru. Upozornil na chyby, které dělal a také my je děláme, poradil, jak se chyb vyvarovat, abychom neminuli hlavní cíl – **zvěstování evangelia hledajícím**. Hlavní je srozumitelnost, uvědomit si, koho chceme oslovit, v jakém čase a současně být otevření všem lidem. Jak na to? Především radil nainstalovat dobrý a aktualizovaný web, mít kvalitní a dobře srozumitelná kázání, láskyplné vztahy ve sboru – neboť po lásce poznají křesťany,

milovat hledající, milovat lidi a s láskou je přijímat, neslibovat nesplnitelné, mluvit pravdu, zvat své přátele do shromáždění osobně, což je nejefektivnější.

Ve sboru pak děkovat dárcům, kteří pravidelně přispívají svými financemi. Při zakládání nového sboru začít shromáždění Božím Slovem, Bohoslužbou, i kdyby přišli poprvé jen tři lidé. Je třeba pravidelnost v setkávání sboru. Vybrat si tým těch správných lidí. Bratr Marek Žitný (BJB Brno) mluvil o zdraví církve. V šesti bodech uvedl, co je třeba: 1. Společenství založit na modlitbách. 2. Otevřené společenství mentálně i prakticky. 3. Srozumitelnost, vystříhat se zažitých církevních výrazů. 4. Milující společenství, toleranci. 5. Harmonické vedení. 6.

Zapojení každého člena. Další rečník, bratr kazatel Daniel Kuc (BJB Plzeň) mluvil o rysech zdravé církve. Jestlipak dokážeme i ukončovat věci, které se už staly stereotypem, jestli si je nechováme např. z nostalgie a podobně. Uvědomit si, co je priorita. Není dobré mít příliš široký záběr aktivit, je třeba vybrat to důležité. Církev není závislá na jednom člověku, zdravá církev je pestrá, žádná uniformita. Církev může existovat pouze v pohybu. Zdravá církev roste, riskuje, dává život.

Je nadšená. Pokud se tam necítíte dobře vy, nebudou se tam cítit dobře ani vaši přátelé. Líbila se mi Danielova věta:

„Rád si užívám s Kristem“. Církev ví, co dělá. Lukáš Targosz řekl: „Před 100 lety křesťany ani nenapadlo, že církev může být nezdravá. Ale dnes se intenzívne mluví o zdraví církve. Zdravá církev se pozná, že doslova spolkne svou láskou nového člověka, takže tam zůstane. Vidí, že zde milují Boha a sebe navzájem, mají rádi lidi, soustředí se na potřeby lidí“. Mluvil také

„Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, budte vroucího ducha, služte Pánu (Ř 12, 10-11).“

o tom, jak vypadá nezdravá církev. Mluvil o jejich nemozech a následne potrebných léčích, které vedou k uzdravení. Ještě mnoho ďalších rad zde zaznalo, ale ze všeho vyčleneného slova jasne rezonovala Pravda: Milujte se bratrskou láskou.

Marie Horáčková

MISIJNÍ SPOLEČNOST PRECEPT MINISTRIES V ČR

HOVOŘÍ KOORDINÁTOR IGOR DEMKOVSKYI:

Jak dlouho sloužíš v misii, jak jsi začínal a co je nyní hlavní náplní tvé práce?

S misí Precept jsem se seznámil v roce 2012, když jsem začal studium na Euroasijském institutu pro induktivní studium Bible, jehož zakladatelem je Precept Ministries. Po absolvování jsem pokračoval ve službě a byl součástí týmu misie na Ukrajině. Také jsem pokračoval ve studiu na Mezinárodním institutu pro studium Bible v Rumunsku, který řídí Mia a Costel Oglechi. V roce 2019 mě Bůh s mojí rodinou přivedl k přestěhování a službě lidem v Česku. A nyní jsem koordinátorem Precept Ministries v České republice.

Hlavní náplní mé práce v Česku je seznámení lidí s induktivním procesem biblického studia, překlad a distribuce materiálů Precept pro studium Bible, organizování a koordinace skupin studia Bible, vedení seminářů, konferencí a táborů s využitím induktivních kurzů od Precept Ministries.

Zná to hodně teoreticky. Co znamená konkrétně induktivní proces biblického studia? Jak to ti lidé dělají?

Induktivní studium je dostupné pro každého, kdo se chce o Bibli dozvědět více. V Písmu se mnohokrát říká, že musíme **vniknout do Božího slova**, přemýšlet nad ním, což znamená něco více než jen čtení Písma.

Tato metoda se skládá ze tří hlavních principů:
Pozorování, výklad a aplikace.

Jako příklad můžeme vzít Pavlovu epištolu Titovi. Nejprve přečteme celý list a zároveň pozorujeme, kdo jej napsal a komu je určen. Pozorujeme, co nám může z daného textu pomoci dozvědět se o autorovi a příjemci. Při dalším čtení zvýrazňujeme slova, která se v celém listu nejvíce opakují. Pokud to zkuste, zjistíte, že je to velmi zajímavý proces.
Dá se to porovnat s létáním, když shora vidíme celý obraz.

Dalším krokem je studium jednotlivých kapitol, kde vidíme problémy, kterých se Pavel dotýká, co žádá, jak poučuje, před cím varuje. Jak vidíte, je to pečlivá práce, která přináší velké změny v našem srdci a životě.

Kde vedete semináře a konference, na jaká téma a kdo se jich může zúčastnit? Můžeš nám to nějak přiblížit?

Semináře a konference se někdy konají online, ale nejčastěji přímo v Brně, kde máme v pronájmu místo. Zveme lidi, provádíme reklamu na sociálních sítích. Těchto akcí se může zúčastnit kdokoliv. Lidé dojíždějí i ze sousedních zemí, například z Polska a Rakouska. Vždy se snažíme vybrat pro seminář aktuální téma. Nedávno se konal seminář o manželství a další seminář na konci února byl na téma „Porozumění smrti a vzkříšení Ježíše Krista“. Zrovna před Velikonočemi měli lidé možnost pocítit události, které prožil Ježíš.

Témata pro semináře jsou mnoho. Jsme otevření, a pokud by někdo chtěl zorganizovat seminář na konkrétní téma, rádi s tím pomůžeme a poradíme.

Na konci dubna jsme měli seminář v Praze, kde mluvil Vasile Filat, který je koordinátorem Precept Eurasie.

Kde pořádáte tábory, jaká tam máte téma a kdo se jich zúčastňuje? Kde se mohou lidé přihlásit?

V roce 2020 odstartoval první tábor Choice Camp, kde bylo hlavním tématem „**Jak udělat správné rozhodnutí, kterého nebudeš litovat**“. Poprvé, sami jsme nečekali, že ten tábor se nakonec uskuteční, jelikož to byl rok přísných covidových opatření. Bůh však požehnal a tábor mohla navštívit nejen mládež z České, ale i z Polska, Německa a Maďarska. Konal se v létě v Černé Hoře, poblíž města Blanska.

Precept™

Tam je velmi krásný areál, který je vybaven vším potřebným. Věková kategorie byla 12-26 let. Může se zdát, že je to velký věkový rozdíl, ale není to tak. Teenageři mají možnost vidět, jak mládež následuje Ježíše, mohou požádat o radu a mládež v tom také roste. To je také jedna z vizi, proč tábory organizujeme. Bůh to léto změnil srdce a přivedl k pokání více než 6 teenagerů, kteří následující rok přijali křest vodou.

V roce 2021 se konal další tábor Choice Camp, s tématem „**Obratte své srdečko Bohu**“. Mládežníci, kteří byli loni účastníky, tento rok už pomáhali při organizaci.

V roce 2022 plánujeme jak letní, tak poprvé i zimní tábor. Tématem letního tábora bude „**Jak vytvořit silnou rodinu**“. Reklamu s registračním odkazem můžete vidět na sociálních sítích.

Na Instagramu je stránka Choice Camp, kde si můžete prohlédnout fotky a najít potřebné informace.

Jak tuto práci hodnotíš po letech?

Jsem vděčný Bohu za příležitost sloužit Mu. On po celou dobu prokazuje svou věrnost a posiluje mou víru. Pomocí této služby slyšelo mnoho lidí evangelium, změnilo svůj životní styl a posílilo svou víru. Stále se dívám na ta léta služby s vděčností v srdci. Tato služba obzvlášť potěšuje moje srdce. A těším se na to, co dále Bůh připraví.

Mohl bys nám říct konkrétní svědectví jednoho člověka, který uvěřil skrze vaši službu?

Lizi vyrůstala v nevěřící rodině a jak sama říká, nikdy si nemysla, že se její život tak změní. S Božím slovem se poprvé setkala na domácí skupince, kde jsme pomoci induktivního kurzu studovali Bibli. V té době se právě objevil Covid-19 a kvůli opatřením jsme nemohli skoro nikam chodit. Proto jsme se rozhodli, provádět on-line vyučování Bible. Lizi tehdy měla rodinné problémy a nevěděla, jak má všechny ty výzvy zvládnout. Na začátku studia Slova měla hodně dotazů a mnoha věcem moc nerozuměla. Avšak Bůh už pracoval v jejím srdci, induktivním studiem jí umožňoval lépe porozumět Slovu a pokaždé ukazoval odpovědi na její otázky. Nakonec se zamílovala do Božího slova a porozuměla, že šťastný život existuje pouze s Bohem.

V čem dalším vidíš Boží jednání za ta léta?

Během posledních tří let jsme přeložili tři knihy a plánujeme přeložit tři další v roce 2022.

Bůh povzbuzuje lidi k účasti na službách: Překlad učebnic, organizace nových biblických skupin, finanční podpora.

Bůh zapojil nové lidi, kteří pomáhají a podílejí se na organizaci akcí pro studium Božího slova.

Jaké tři knihy jste přeložili a jaké se chystáte přeložit? O čem jsou a jak mohou lidi povzbudit? Co vás vedlo k překladu zrovna těchto knih?

Už jsme přeložili knihy: „Skutečný vztah s Bohem“, „Pokud chceš být Ježíšovým učedníkem, bud připraven zaplatit cenu“ a „Digitální technologie“.

První dvě knihy jsou navzájem podobné. Všimli jsme si, že téma Evangelia je vždycky aktuální. Tyto knihy jsou přesně o tom, co je Evangelium, kdo je Ježíš Kristus, kdo je křestanem, že to není člověk, který jen žije podle nějakých pravidel. Tyto knihy jsou aktuální pro nové křestany, pro ty, kteří chtějí obnovit svůj vztah s Bohem, tak i pro ty, kteří vůbec neznají Ježíše.

Třetí kniha „Digitální technologie“ je o sociálních sítích.

Jak můžeme povídат s lidmi o Ježíši prostřednictvím sociálních sítích, jak zároveň sebe chránit od sociálních médií. Všichni používáme tyto internetové zdroje, ale kolik všeho se skrývá uvnitř... Máme dvě možnosti: bud' my budeme ovlivňovat společnost, nebo společnost včetně internetu bude ovlivňovat nás.

Plánujeme přeložit knihu: „Osvobození od strachu“.

Rozhodli jsme tuto knihu přeložit jako první především s ohledem na aktuální situaci s pandemií. Lidé jsou náchylní k strachu. Avšak co je strach, proč vzniká a jak se mu bránit? Odpovědi na tyto otázky se dozvíte během studia tohoto tématu.

Jak udělat správné rozhodnutí, kterého nebudeš litovat?

Každý den se setkáváme s řadou rozhodnutí, která musíme udělat. Některá jsou nepatrnná, některá mohou ovlivnit nejen naši budoucnost ale i budoucnost lidí kolem nás. V tomto kurzu najdete příklady lidí, kteří jsou popsáni v Bibli, a jak jejich rozhodnutí ovlivnilo jejich život, i život celých národů. Pokud se chcete naučit dělat správná rozhodnutí, rozlišovat správná rozhodnutí od špatných, tento kurz vám velice pomůže.

Hodně komunikujeme s věřícími lidmi, i s těmi, kteří jsou teprve na cestě k Bohu. Vždycky se ptáme, co je zajímá, s jakými problémy se setkávají, a pak už rozhodujeme, jaké knihy by mohly být nejrelevantnější. Pro nás je také velmi důležitý názor těch, kteří nám pomáhají překládat a tisknout knihy. Dávají nám kompletní a aktuální informace o tom, co lidi v současné době zajímá.

Ve kterých městech pracují vaše biblické skupiny a kolik jich je?

Vždycky jsme velice rádi, když lidé, kteří s námi studují Boží slovo, projevují touhu zorganizovat další skupinku pro studium. V Brně působí dvě skupinky: v češtině a ruštině. V Praze jsou čtyři skupinky, z toho jedna je v angličtině a jedna v češtině.

Jaké konkrétní akce organizujete?

Modlíme se, abychom mohli sloužit nejen věřícím, ale abychom mohli také uspořádat užitečné akce pro město, ve kterém žijeme. Například v roce 2021, jsme v den Halloweenu organizaovali „Večer chval“, kterého se zúčastnilo více než 40 lidí. Přišli i lidé, kteří o tom nic nevěděli, jen slyšeli zvenčí hudbu, a když přišli, slyšeli zároveň Evangelium.

Bůh nás také povzbudil k organizaci setkání mládeže: do Brna dojíždí pražská mládež nebo opačně mládež z Brna jezdí na setkání do Prahy.

Nyní se ještě přidala města Vsetín a Vídeň.

Nyní jsou naplánovány dvě ženské konference. Jedna bude probíhat online, druhá se uskuteční s dvoudenním výletem. Na konci února jsme měli seminář a další „Večer chval“. V létě budou probíhat evangelizační pikniky, večerní promítání filmů

v parcích. Na Den dětí plánujeme akci v centru města s mydlovými bublinami.

Co považuješ za největší zázrak během této služby?

Velkým zázrakem pro mě v této službě jsou změněná srdce lidí, kteří poznali Boží Slovo a pokračují ve studiu Slova dále. Také, že lidé z různých zemí světa, mluvící různými jazyky, se mohou spolu učit stejná téma a ponořit se do Božího slova.

O jaké země se jedná a jakou jste tam měli největší zkušenosť?

Každý rok se v Rumunsku na konferenci setkávají lídři. V jedné místnosti zasedají lídři z více než třícti zemí a studují jedno téma, sdílejí se svědectvími ze své služby ve svých státech, zatímco všichni se za každého modlíme. Je to velká radost slyšet o službě nejen v jiných státech ale i na jiných kontinentech. Pro mě bylo velkým zájtkem slyšet lídra z Indie, který povídal o 8000 tisících biblických skupinách, studujících Boží slovo.

Mohl bys nám říct konkrétní případ, kde a jak Boží Slovo zasáhlo srdce člověka?

Biblickou skupinku máme každou středu a na konci se sdílíme, jak Boží slovo působí na život každého a co si pro sebe ze studia vzali. Mám konkrétní příklad, jak studium Božího slova mění život. Probírali jsme kurz o „správné volbě“: Příběh života Davida, když on zhrešil před Bohem s Bat-šebou. Tehdy k nám chodila jedna slečna, která měla přítele. Poté, jak s námi začala studovat Boží slovo a poznala, jak zákeřný hřich je a jak rychle se šíří, řekla si, že od tohoto okamžiku bude její vztah s přítelem čistý. Slovo ovlivnilo ji a poté i jejího přítele. Dnes už jsou manželé, jimž požehnala církev.

Jak se změnil život lidí, kterým sloužíte?

Lidé se zamilovali do Božího slova. Někteří se rozhodli následovat Boha, jiní obnovili svůj vztah s Bohem. Prostřednictvím těchto změn Bůh vedl a pomáhal těmto lidem organizovat domácí biblické skupinky a začít víc sloužit ve svých církvích.

Mohl bys nám říct konkrétní příběh jednoho člověka, který se rozhodl následovat Boha?

Od prvních dnů, co jsme se přestěhovali do České, jsme u nás doma začali organizovat domácí skupinky, kterých se zúčastnili jak rusky mluvící, tak i Češi. Jedna mladá rodina nevynechala ani jednu skupinku, a i když byli v karanténě, skoro každý den jsme pokračovali v online studiu. Stávalo se, že byli jedinými, kdo se připojoval ke studiu. Motivací pro ně bylo to, že induktivní studium se pro ně stalo velmi srozumitelnou a dostupnou metodou pro studium Božího slova. Byli věřící, ale podle jejich slov nikdy nestudovali Boží slovo tak pečlivě. Po nějaké době se tato rodina rozhodla uspořádat skupinku induktivního studia Bible ve svém domě a takto sloužit svým přátelům.

Co pro tebe osobně znamená sloužit tímto způsobem?

Už to není jen služba. Je stylem života budovat Boží lid ve slově Božím. Abych mohl seznamovať lidi s Božím slovem, pomáhat porozumět Bibli, musím sám neustále setrvávať ve Slově a v modlitbě.

Jaká je vaše největší výzva?

Jedním z hlavních problémů je, naučit lidi milovat Boží slovo, aby se Písmo pro ně stalo tou největší hodnotou, aby lidé pochopili, že potřebuju Boha ve svém životě stejně jako jídlo, vodu a připojovali se k Jeho dílu.

Rozhovor vedla Marie Horáčková

Pokud by někdo chtěl finančně přispět na tuto službu, zde je číslo účtu: 2833093183/0800

www.eurasiaprecept.org/en

LETNICE

ZVRAT BABYLONSKÉHO PREKLIATIA

„Keď ho (Ježiš) pravica Božia povýšila a prijal od Otca zaslúbenie o Duchu Svätom, vylial ho, a vy to teraz vidíte a počujete“ (Skutky 2, 33).

Letnice boli konečným prejavom Ježišovej spasiteľnej služby pred Jeho druhým príchodom, preto sú neopakovateľné podobne ako Vianoce, Veľký piatok, Veľkonočná nedela a nanebovstúpenie. Letnice začali novú éru Ducha. Počas nich boli apoštoli vyzbrojení k tomu, aby mohli plniť svoju jedinečnú učiteľskú úlohu, ale môžeme ich chápať aj ako prvé prebudenie, pri ktorom Boh veľkou mocou navštívil svoj ľud.

Lukáš začína svoje rozprávanie stručným a vecným opisom toho, čo sa dialo. Boží Duch zostúpil na čakajúcich učeníkov. Jeho príchod sprevádzali tri nadprirodzené znamenia – zvuk prudkého vetra, rozdelené jazyky akoby z ohňa a hovorenie inými jazykmi, teda glosolália. Práve tá rôznorodosť jazykov vyvolávala rozruch. Nešlo o dôsledok opitosti, ako niektorí z prítomných žartovne poznamenali. Nešlo ani o zázrak nadprirodzeného počutia, ale ani o prípad nesúvislého bľabotania, ktoré by Lukáš považoval za reč. Išlo o nadprirodzenú schopnosť učeníkov hovoriť zrozumiteľným jazykom, ktorú dostali preto, aby zhromaždenému zástupu oznamovali Božie divy. Všetci boli sice Židia z diaspory, ktorí prišli do Jeruzalema, ale pochádzali z rôznych kútov gréckorímskeho sveta v oblasti Stredomoria. Lukáš zámerne hovorí o potomkoch Sema, Chama a Jáfeta a v 2. kapitole Skutkov uvádzá „tabuľku národov“, ktorú môžeme porovnať s tou, ktorá je uvedená v 10. kapitole knihy Genesíz.

Už od dôb raných cirkevných otcov považujú komentátori požehnanie počas Letnic za zámerný a pôsobivý zvrat babylonského prekliatia. Ak počas stavby babylonskej veže došlo ku zmäteniu jazykov a k rozptýleniu národov, v Jeruzaleme bola jazyková bariéra nadprirodzene prekonaná na znamenie toho, že národy sa teraz spoľočne zhromaždia okolo Spasiteľa a záchrancu sveta – Ježiša Krista.

Pripravené podľa Johna Stotta

NAČO NÁM BOL POSLANÝ DUCH SVÄTÝ

(1Kor 12, 7 – 11)

Položili ste si už niekedy otázku: „Načo nám bol poslaný Duch Svätý?“ Možno práve na Letnici, keď oslavujeme Jeho príchod na túto zem, ktorý nám Pán Ježiš Kristus zasúbil počas svojho života a aj pri svojom nanebovstúpení, je čas zamyslieť sa a hľadať odpoveď na túto otázku.

Prvú a dôležitú odpoveď môžeme vidieť v zasúbení Pána Ježiša o svojom prichode.

„A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Radcu (Pomocníka, Obrancu, Utešiteľa), aby bol s vami až naveky. Ducha pravdy, ktorého svet nemôže priať, pretože ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď zostáva pri vás a bude vo vás. Nenechám vás ako siroty, prídem k vám“ (J 14, 16 – 18).

Tak ako novorodeniatko nemá šancu bez starostlivosti rodičov alebo niekoho iného prežiť, podobne je tomu aj v duchovnej oblasti. Ani duchovný novorodenec po znovuzrodení nemá šancu prežiť sám, ale Boh, ktorý nás znovuzrodil, nás nenecháva samých ako siroty, ale dáva nám Ducha Svätého, ktorý žije v každom veriacom, znovuzrodenom človeku.

Duch Svätý teda nielen prišiel na túto zem a pôsobí v tomto svete, ale pôsobí a žije aj vo vnútri každého veriaceho človeka. Prečítaný text nám svedčí: „Každému bol daný prejav Ducha na všeobecny úžitok“ (v. 7). Citite, prežívate Jeho prítomnosť, poznáte ho?

Viete identifikovať, čo robí vo vašom živote?

Možno aj vy ste niekedy uvažovali nad tým, podobne ako ja v určitých obdobiach, či máte v sebe Ducha Svätého.

Niekedy akoby sme Jeho prítomnosť v našich životoch necítili a nevnímalí. No bez Jeho niekedy tichej, nenápadnej prítomnosti v nás by sme ako kresťania ani nemohli žiť, nemohli by sme existovať. Neboli by sme schopní počuť Boží hlas, čítať a rozumieť, čo konkrétnie k nám, ku mne hovorí Božie slovo, neboli by sme schopní modliť sa v Duchu a pravde, neboli by sme schopní ani úprimne povedať „Pán Ježiš“, lebo aj to dokáže človek len v Duchu Svätom (v. 3).

Samozrejme, ak patrí medzi tých, ktorí ešte neprijali Pána Ježiša Krista za svojho Pána, neodovzdal si Mu svoj život, ak si zatiaľ nevynášal svoje hriechy a neuveril, že Jeho golgotská obmyla a očistila aj tvoje hriechy, tak Duch Svätý nežije v tebe, ale je pri tebe a pôsobí na teba, keď ťa vedie k tomu, aby si uveril. Jedine skrže Ducha Svätého máme totiž šancu uvidieť seba v pravom svetle, uvidieť realitu svojho hriešného stavu a volať o pomoc k Bohu. Máš aj teraz šancu otvoriť dvere svojho života a vpuštiť dnu Pána Ježiša ako Pána a Jeho Duch – Duch Svätý vstúpi do tvojho srdca a myslie a bude v tebe ako tvoj Pomocník, Radca, Utešiteľ (Paraklétos).

Mnohí z nás kresťanov však málo, alebo vôbec nevnímame pôsobenie Ducha Svätého v nás. Môže to mať viaceré príčiny.

Jednou z nich je, že náš hriech vytvára bariéru a blokuje pôsobenie Ducha Svätého v nás. Duch totiž vždy žiada proti nášmu hriešnému telu, proti našim hriešnym sebeckým žiadostiam. Chce, aby sme svoj život zo dňa na deň viač a viac podriadovali Jeho vedeniu, Božej vôle. „Lebo telo si žiada, čo je proti Duchu a Duch, čo je proti telu, ony sú navzájom odporujú“ (Gal 5, 17, Botekov preklad).

Od znovuzrodenia prebieha v každom veriacom človeku tento vnútorný boj. Ak dávame veľký priestor svojim telesným žiadostiam, tak pôsobenie Ducha vnímame málo a slabovo, lebo je potlačený. Sme stále ešte telesní kresťania, ktorí sice prijali znovuzrodenie, ale nechávajú sa viest svojím telom, a nie Duchom, lebo žiadosti a „hlas“ nášho tela prekričia tichý hlas a žiadosti Ducha Svätého v nás a my potom vykonávame skutky tela.

Ďalším dôvodom, prečo slabo vnímame pôsobenie Ducha Svätého v nás, môže byť fakt, že vnímame len jednu stránku Jeho pôsobenia, alebo máme svoju predstavu o Jeho pôsobení v nás, ktorej sa nechceme vzdať. My ľudia máme radi senzácie. Možno tiež patríte medzi ľudí, ktorí so záujmom čítajú „Plus sedem dní“, alebo nejaký iný časopis, kde sa dočítate, aké všelijaké neskutočné veci sa udiali na tomto svete. Práve osoba Ducha Svätého, Jeho dary a pôsobenie sa medzi kresťanmi stáva niekedy „obetou“ našej senzáciechťosti.

Častokrát v histórii, ale aj v súčasnosti sa stáva, že nás pohľad na činnosť Ducha Svätého je tým deformovaný. Akoby sme zabúdali na tie „obyčajne“ prejavy Ducha Svätého v nás, ako sú reč mудrosti a slovo známosti či viera, a zdôrazňujeme najmä tie „senzačnejšie“ prejavy – dar uzdravovať, činiť divy, prorokovať, rozlišovať duchov, hovoriť jazykmi a vyladať jazyky. Niektorí ľudia dokonca tieto prejavy absolutizujú a tvrdia, že kto ich nemá, nemá ani Ducha Svätého. Aj pri čítaní niektorých literatúry či pri počúvaní niektorých zvestí sa obyčajný, radový kresťan, ktorý nezažíva takéto senzácie vo svojom živote, môže cítiť menej cenný a celkom prirodzené sa v jeho srdci vynoří pochybnosť: Mám Svätého Ducha, keď nekonám takéto zázraky, nehovorím jazykmi, neuzdravujem a podobne? Pán Ježiš Kristus nám však zasľubil a Písma nám na mnohých miestach, z ktorých niektoré sme už citovali, svedčí, že každý znovuzrodený človek má Ducha Svätého.

Týmito slovami som nechcel povedať, že Svätý Duch sa v súčasnosti neprejavuje aj takymto úžasným spôsobom. Aj dnes sa dejú zázačné uzdravenia, ľudia sú oslobozovaní z moci zlých duchov, mnohí kresťania hovoria jazykmi alebo prorokujú. Vyskytuje sa aj druhý extrém, keď niektorí kresťania v súčasnosti popierajú existenciu týchto prejavov Ducha Svätého a tvrdia, že to nie sú Jeho prejavy. Je pravda, že satan dokáže zneužiť našu túžbu po senzáciách a práve tým, že mnohé dary Ducha dokáže napodobniť, kazí dielo Ducha Svätého na tomto svete a v nás, ale kvôli tomu, že občas sú tieto dary ľudmi zneužité, nemôžeme vylásiť, že vôbec sa neprejavujú. Duch Svätý je suverénna tretia osoba Božskej Trojice a my mu nemôžeme prikazovať, čo mohol robiť v minulosti a čo už nemôže robiť dnes. Neexistuje žiadny jednoznačný biblický podklad pre tvrdenie, že niektoré dary Ducha platili a existovali len v časoch prvej cirkvi, rovnako ako neexistuje biblický podklad pre tvrdenie, že neprítomnosť niektorých konkrétnych darov (najčastejšie je v tejto súvislosti spomínany dar jazykov), je znakom neprítomnosti Ducha Svätého alebo Jeho moci v živote kresťana. Niekedy sa nemôžu plne prejať pri nás niektoré dary, lebo z pohodlnosti alebo z obáv, či z nedostatku viery nechceme dať Ducha priestoru, aby mohol pôsobiť aj tými nezvyčajnými darmi a aby mohol skrze nás uzdravovať, prorokovať, rozlišovať duchov a podobne.

Všetky dary dáva ten istý Duch Svätý, On nerozlišuje dary na význačnejšie a menej význačné. Udeľuje suverénne komu aký dar chce. Dôležitý je motív, uvedený pred vymenovaním darov: „A každému bol daný prejav Ducha na všeobecný úžitok“ (v. 7). Svätý Duch a Jeho dary nám neboli dané pre senzáciu, pre to, aby sme my získali slávu, ale pre službu. Bol nám daný preto, aby sme dokázali dobre plniť svoje základné poslanie na tejto Zemi – zvestovať evanjelium spásy, zvest o Pánovi Ježišovi Kristovi. V Sk 1, 8 čítame slová Pána Ježiša: „Ale prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných

končin zeme.“

Duch Svätý je náš každodenný Radca, Učiteľ (Vychovávateľ), Pomocník, ktorý v nás častokrát pôsobí nebadane, ani si neuvedomujeme, že koná v nás svoje dielo. Vedie nás k tomu, aby sme konali a hovorili tak, aby nás život, naše slová boli svedectvom o Pánovi Ježišovi Kristovi, o Jeho láske a zachraňujúcej moci.

Je pravda, že sa často vzpierame Jeho pôsobeniu, zarmucujeme Ho vždy vtedy, keď nekonáme to, k čomu nás nabáda, keď nesvedčíme svojim životom o Kristu a neplníme svoje základné poverenie na tejto zemi. Práve skutočnosť, že si to uvedomujeme, že nekonáme podľa Jeho vedenia, je však svedectvom o Jeho prítomnosti v nás, lebo nás z toho usvedčuje.

Duch Svätý nám zjavuje pravdy Božie a pomáha nám spoznávať pravého Boha. Človek si v dejinách vytvoril mnoho rôznych nepravých bohov a nadprirodzených bytostí.

Prispôsobil si ich svojim predstavám a prianiam, vytvoril si bohov na svoj obraz. Nemyslime si, že to platilo a platí len pre pohanov vzdialených v čase a priestore. Aj nášho kresťanského Boha si ľudia často prispôsobovali a urobili si z Noho modlu. Nie je to len minulosť, lebo sa to môže týkať aj nás. Veľakrát si vytvoríme svoju predstavu o Bohu, prispôsobíme si Ho svojim predstavám, potrebám a želaniam. Nie my slúžime Bohu, ale vlastne chceme, aby Boh slúžil nám. Duch Svätý nás upozorňuje, ak si živého konajúceho Boha prispôsobíme svojim predstavám, ak mu neslúžime, ale v podstate chceme, aby On slúžil nám, ak svoju vôľu vydávame za Jeho vôľu, ak si zo živého Boha robíme modlu. On nás upozorňuje na akúkoľvek deformáciu v našom vzťahu k živému Bohu.

Tak ako na Letnici a mnohokrát v dejinách cirkvi prebúdza Jeho plameň k životu. Spaluje mŕtvu kult, formalizmus, zameranie sa na seba, búra hradby, ktoré si my ľudia v cirkvi stavíme voči okolitému svetu a pudí nás k tomu, aby sme plnili svoje posланie, nevyžívali sa v tom, akí sme pekní, akí sme krásni, ako pekne spievame, ako nám je tu spolu dobre, ale aby sme išli

a zvestovali evanjelium. Duch Svätý nás na druhej strane povzbudzuje, keď sa nás zmocňuje malomyselnosť, keď vidíme všetko v cirkvi a v zbere čierne, keď sa nám zdá, že naše sily nestačia, že naše úsilie je márne, že sme neschopní čokoľvek urobiť a zmeniť. On dokáže prebudiť nový život, zapaliť nový oheň vo svojom ľude. My však Jeho životodarné pôsobenie často hatíme. Nielen, že mu nedovolíme, aby plňše pôsobil v nás samých, ale stáva sa, že bráname tomu aj u druhých, lebo im nedovolíme, aby uplatnili dary, ktoré dostali od Ducha Svätého, aby sa v nich mohol prejať

spôsobom, aký sa Jemu páči, a nie tak, ako sa to páči nám. Možno sme niekedy náchylní aj kupčiť s Duchom Svätým, tak ako chcel Šimon Čarodejník v Samárii. Chceme si Ducha Svätého a Jeho moc a dary kúpiť sice nie za peniaze, ako Šimon, ale možno za svoj pekný morálny profil alebo niečo iné. Niekedy máme takú drzosť, že dokonca hodnotíme, kto si zaslúží dary Ducha, hodnotíme, v kom môže pôsobiť a v kom nie, a chceme dokonca určovať, aký dar má kto dostať. Duch Svätý nie je duchom sebectva, ani duchom senzácie, ale Duchom lásky. Bol daný nám osobne, každému veriacemu ľoveku, aby nám pomáhal plniť naše poslanie, našu službu. Nebol daný len pre nás, pre našu slávu, ale na „všeobecný

unsplash.com/@sunyu

úžitok". Preto nás Písma slovami apoštola Petra vyzýva: „Posluhujte si ako dobrí ťašári rozličnej milosti Božej každý tým duchovným darom, ktorý prijal“

(1Pt 4, 10). Budeme sa zodpovedať aj za to, ako sme ťašári s darmi, ktoré sme dostali od Boha.

Nie sme dosť silní, aby sme prekonali a zvíťazili nad spomínanými, ale aj ďalšími našimi slabostami. Nech nám preto slúžia ako povzbudenie slová uvedené v Rim 8, 26: „A tak aj Duch prichádza na pomoc našej mdlobe. Lebo my nevieme, za čo sa máme modliť, ako náleží ale sám Duch prihovára sa za nás vzdychaním nevysloviteľným.“

Prosme v modlitbách o silu prekonávať našu telesnosť, aby sme sa viac otvárali Božiemu Duchu, aby sme nielen na Letnici alebo raz za život, ale aby sme sa každý deň nechali Ním naplňovať. Naplňovaní Duchom Svätym budeme môcť lepšie vykonávať naše poslanie a slúžiť tomuto svetu preukazovaním Bozej lásky a zvestovaním evanjelia.

Spracoval: Ján Szöllősi

JAK BŮH PRACUJE

Jmenuji se Dáša a jsem dobrovolník v Komunitním centru Mojská v Českém Těšíně. Chci se s vámi podeliť o moje svědectví. Pro někoho náhoda, pro mě to byl zázrak. Každý máme ve svém životě nějaké překážky a trápení. Bylo zimní období a já jsem neměla boty na zimu. Kvalitní zimní boty jsem si nemohla dovolit. Trápilo mě to a jediný, kdo to věděl, byl Bůh. Šla jsem spát, neměla jsem ani tušení, co se stane následující den. Vzbuďila jsem se a hned po ranní rutině jsem potřebovala jít na Úřad práce. Otevřela jsem dveře a za dveřmi bylo něco, co jsem opravdu nečekala. Stály tam zimní boty. Byla jsem v šoku a hned jsem šla za dcerou, abych ji ukázala, co mi Bůh nechal za dveřmi.

My, lidé, se často obáváme: Co bude? Co budeme jistí, co si budeme oblékat a jiné starosti. Přitom Bůh ví nejlépe, co potřebujeme. Ať už jede o malé nebo velké zázraky, porád je to něco, díky čemu víme, že Bůh v našem životě koná a vidí nám do srdce. Večer, když jsem šla spát, jsem Bohu děkovala za boty a svěřila se mu, že boty jsou super a jsem za ně vděčná, jen je mi v nich zima. To, co následovalo další den, bylo neuvěřitelné. Opět jsem otevřela dveře a za dveřmi další boty. Tentokrát byl uvnitř kožíšek. Ta radost a vděčnost nešla a ani nejde popsat. Bůh je dobrý!

Dáša Nemcová

NEVYSLOVITELNÁ RADOST

Ve třetím století napsal biskup Cyprián svému příteli Donatovi: „Svět je zlý, Donate, neuvěřitelně zlý. Ale uprostřed něj jsem našel tiché a svaté lidi, kteří se dozvěděli velká tajemství. Našli radost, která je tisíckrát lepší než jakékoliv potěšení z hříšného života. Pohrdají jimi a pronásledují je, ale oni si z toho nic nedělají. Vědí, jak ovládat své duše. Překonali svět. Tito lidé, Donate, jsou křestané. A já jsem jedním z nich. „Pokud jste cínili pokání ze svých hříchů a přijali Ježíše Krista jako svého Spasitele, jste také jedni z nich. Kéž nikdy nebudu brát jako samozřejmost dědictví, které mám v Ježíši Kristu.“

A. N.

VIAC BOŽÍCH POSLOV

(Osobné svedectvo ako spomienka na brata kazateľa Tomáša Krišku)

Stretli sme sa v zasadačke Úradu práce v Lučenci, kde si Bratská jednota baptistov vyberala „aktivačných pracovníkov“ na výstavbu centra 3P. Potrebovali mužov na murárske práce a niekoľko žien na vyšívanie dečiek a obrusov s vianočným motívom, aby predajom na vianočných trhoch získali financie na dokončenie stavby. Nebola som žiadna expertka na vyšívanie, no keďže som bola nezamestnaná, išla som na toto výberové konanie. Takmer všobec som nedúfala, že si ma „páni baptisti“ vyberú. Vedľa mojom vysokoškolskom diplome bol uvedený študijný odbor Občianska náuka, filozofia, vedecký ateizmus. A predsa som patrila medzi tých páŕ šťastlivcov, ktorých si brat kazateľ Tomáš Kriška vybral. Keď som sa mu otvorené priznal, že vyšívanie nie je moja silná stránka, našiel medzi mojimi papiermi certifikát o absolvovaní rekvalifikačného kurzu – Základy účtovníctva. Zveril mi teda vedenie papierovej agendy, ktorú od neho požadoval úrad práce. Nakolko všetky moje „účtovnícke výkony“ musel brat kazateľ skontrolovať a podpísat, dosť často sme sa spolu rozprávali – nielen o účtovníctve, ale aj o otázkach náboženstva a filozofie. Nikdy na naše rozhovory nezabudnem. Keď rozprával, že namiesto matematiky študoval teológiu, lebo jeho otec bol kazateľ a z politických dôvodov sa na štúdium matematiky nedostal, uvedomila som si, že ani ja som neštudovala to, čo som pôvodne chcela. Môj otec bol veriaci a nechcel vstúpiť do komunistickej strany. Namiesto žurnalistiky, kde ma neprijali, išla som študovať filozofiu a vedecký ateizmus, aby som pochopila, čo majú komunisti proti náboženstvu a veriacim v Bohu. Žiaľ, urobila som úplne opačné rozhodnutie ako brat kazateľ.

Počas štúdia v Prešove som si vytvorila akýsi vlastný svet viery, ktorého som sa držala niekolko rokov, a dá sa vyjadriť asi takto: „Verím v nekonečnú tvorivú energiu vesmíru, ktorú my, nedokonalí, obmedzení ľudia nedokážeme pochopiť, a preto niektorí teológovia v rôznych svetových náboženstvách sa ju pokušajú priblížiť ľudskému chápaniu rozličnými formami a tie využívajú ako nástroj na ovládanie ľudského ducha v záujme mocných tohto sveta.“ Aj keď som bola pokrstená ako dieťa v evanjelickom kostole, nedokázala som bezvýhradne akceptovať žiadnu inštitučionálnu formu viery. Dnes viem, že moja „viera“ bola individualistická a abstraktná. Až počas rozhovorov s bratom kazateľom a počúvajúc v zboru jeho kázne, som pochopila, čo je skutočná viera v Spasiteľa a Pána Ježíša Krista. Uverila som, že aj pre mňa, blúdiaci a osamelú, prišiel, aby ma zachránil, a tak som v máji 2001 bola na osobné vyznanie viery pokrstená. Ďakujem, že semienka viery a Božej pravdy, ktoré brat kazateľ zasieval do môjho srdca, vykľíčili, rastú, a dúfam, že niektoré prinášajú aj plody.

Ďakujem bratovi Tomášovi, že ma priviedol na úzku cestu spasenia.

Ďakujem Pánovi Ježíšovi, že mi poslal do cesty brata kazateľa Tomáša Krišku ako svojho anjela – posla. Modlím sa, aby podobných poslov bolo v našich zboroch stále viac!

Spomína Zlatka Liptáková

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI...

Dnes bych vám chtěla napsat recept, který je plný koření. Říká se: „**Láska je kořením života**“. Musela jsem přemýšlet, jestli je koření opravdu tak důležité.

Nedávno jelo před námi auto a na něm byl reklamní slogan: „S naším kořením přijde radost do vašeho domu“. Musela jsem se tomu opravdu zasmát, jak laciné a fádní je, něco takového napsat. V našem životě s Ježíšem je nejdůležitější lásk! Jak čteme: „Láska je nadevše“ ... (1 K 13). Ta je tím pravým kořením. Když ji používáme, jsme šťastní my i ostatní kolem nás.

Když beru do rukou koření, ptám se, jestli mám i dnes dost lásky. Nechybí nám někdy? Tak jako majoránka do guláše nebo kmín, paprika? Častokrát se stane, že nám některé koření chybí a musíme si ho znova kupit.

Kde však a čím doplnit nedostatek lásky? Usmívám se, protože i dnes v kuchyni je se mnou Ježíš. On má pro mne vždy připraveno mnoho lásky a je důležité si to každý den uvědomovat.

Recept na nakládané maso:

Potřebujeme: 1kg vepřové kůty nebo hovězí roštěné, nakrájíme na plátky a naklepeme.

Do misky připravíme marinovací omáčku:

2 celá vejce,
1 lžice solamylu,
1 lžice majoránky,
1 lžice drceného kmínu,
asi 1 1/2 lžice soli,
1/2 lžice mletého pepře,
1/2 lžice kari koření,
1/2 lžice mleté sladké papriky,
6-10 stroužků česneku.

Všechny suroviny smícháme a přidáme 1 lžici worcestrové omáčky,

2 lžice kečupu a ředíme olejem.

Touto marinádou obalíme plátky masa a narovnáme je do misky. Necháme uležet alespoň 24 hodin, můžeme i déle.

Při přípravě plátky masa opékáme na oleji jako minutku a podáváme přelít tatarskou omáčkou s bramborem.

Jestliže máte masa méně, tak si marinovací koření upřímsobte podle potřeby.

Dana Jersáková

DĚTSKÉ BOLÍSTKY

Matky jsou často a zbytečně tolik vyčerpané proto, že se snaží děti ze všech sil chránit.

Úhelním nepřítelem každé matky je bolest dítěte. Matka dělá všechno pro to, aby se její dítě nikdy netrápilo. Na tom, řeklo by se, přece není nic špatného. Vždyť ani otce netěší, když jeho dítě má nějaké trápení. Otcové a matky se liší hlavně v tom, jakou pomoc dítěti v takovém případě nabízejí.

Ženy bývají přesvědčeny, že děti jsou křehké bytosti, které nic nevydrží a které je proto třeba za každou cenu chránit. Proto nasazují samy sebe místo dítěte i tam, kde jde o úplně obyčejnou námahu, kterou vyžaduje každodenní život.

Mateřský slovník obsahuje především slova jako odvrátit, urovnat, vyřešit vše, co by dětem mohlo působit nějaké trápení. Riziko mateřského přístupu spočívá v tom, že matky mají sklon namáhat se místo dětí, pomáhat jim až moc a chránit je přemrštěn.

Otcové se spíše snaží děti povzbuzovat a nepůsobí jim problémy nechat je, aby se s překážkami popraly samy. Otcům hrozí spíš to, že budou na děti příliš tvrdí a nároční.

Dobrou mámu tedy dělají muž a žena a správnému tátovi nemůže chybět mateřský cit. Aby matky neochraňovaly děti až moc, měly by si uvědomit dvě věci. Ne každá potíž je tak ničivá, aby ji bylo nutno odvrátit za každou cenu, a děti, pokud samy chtějí, jsou schopné se s potížemi docela dobře vyrovnat.

Děti nemají právo na dokonalý život a ostatně ani není možné jím takový život zaručit. Láska k dětem nevyžaduje chránit je před jakoukoliv špatnou zkušeností, tím spíš ne, když jí jdou děti samy naproti. Matky jsou často a zbytečně tolik vyčerpané právě proto, že se snaží děti ze všech sil chránit a nedokázou připustit, že za své chyby musejí také zaplatit.

Poznámky o tom, že manželé na celou situaci nahlížejí odlišně, slýchám dost často. Muži se totíž většinou nesnaží dítě za každou cenu před bolestí a neúspěchem chránit. Otec zraňuje. Otcové děti nechají, aby za své chyby zaplatily, aby si, jak se říká, natloukly a něco díky tomu pochopily. Tento jejich postoj manželky většinou více či méně zastřeně neschvalují a považují své muže za necitelné, tvrdé a neschopné pro dítě se obětotovat. Obviňují je, že nemají děti dost rádi. Otcovské citení totíž opravdu vede děti k tomu, aby viděly skutečnost takovou, jaká opravdu je, aby neměly strach z námahy a odříkání, které život někdy vyžaduje.

To je jediná cesta k tomu, aby dítě bylo silné a schopné žít v reálném světě, a ne v klamném světě iluzí, kde mu každý vychází vstříc, snaží se vyplnit všechna jeho přání, namáhá se místo něj a nic za to od něho nežádá.

Matka, která miluje příliš, dítě neupozorňuje na to, kde dělá chyby, a odhlíží od spravedlnosti, jen aby je nezranila.

Když to dělají i otcové, je to tím horší. Kdo chce být dobrým vychovatelem, nemůže dítě milovat více než pravdu a spravedlnost.

www.vira.cz

ANDĚL KÝVNUL

Pocházím z rodiny, kde nikdo v Bohu nevěřil. Že existuje nějaká církev a církevní budovy jsem samozřejmě věděl, ale pravý smysl toho všeho mi vůbec nedocházel.

U nás je na hřbitově starý kostel. Když jsme na ten hřbitov s babičkou a dědou šli, zašli jsme i dovnitř kostela. Děda ukázal na obrazy po obou stranách a vysvětlil mi, že to je dvanact zastavení. Na obrazech někoho vedli a hodně ho trápili.

Potom mi ještě ukázali kasičku, kterou hlídala malý anděl.

Do té když se vhodila koruna, tak anděl kývnul hlavičkou. Toho možná později litovali, protože pak jsem při každé návštěvě kostela chtěl alespoň jednu korunu na vložení. Někdy i více.

Během dospívání jsem si pro sebe objevil muziku jako smysl života. Věnoval jsem tomu většinu svého volného času. Hrál jsem hodně na kytaru a dělal jsem i diskotéky.

A právě v tomto období, když jsem si myslel, že jsem našel svůj vlastní směr, za mnou přišel můj kamarád a ten mi řekl, že uvěřil v Boha, že je křesťan a že v životě je to všechno jinak.

Že i když se mi daří dobré, tak je to jenom dočasně, protože život na tomto světě je dočasný. Ale že život, který bych prožil společně s Bohem, ten je naporád a že až jednou odejdu, tak budu na věčnosti s Ním.

Vyprávěl mi o Bohu, který miluje člověka a taky o tom co je napsáno v Bibli.

Že každý člověk je hřšný a díky Adamovu pádu je oddelený od Boha. A že tu propast mezi Bohem a člověkem překlenul Ježíš, když ho ukřížovali, protože byl nevinný. Byl bez hřachu.

Řekl mi taky, že to není nějaké obecné pojednání, ale že to je naprosto osobní věc, mezi každým z nás a Bohem. Že Ježíš byl obětován za moje hřichy.

Já jsem se tedy za hříšníka nepovažoval, ale musel jsem připustit, že jestli Bůh ví o všem, co se mi kdy podařilo před lidmi skrýt, tak je jasné, že mám v životě hodně hřichů.

Kamarád mi taky vyprávěl o různých situacích, kdy se za něco modlil a Bůh ho vyslyšel. To se mi moc líbilo.

Jednou při mé diskotéce jsem si na ty vyslyšené modlitby vzpomněl. Ten večer se sešlo během chvíle až neobvykle hodně hraní na prání a na mém stole se tak kupila docela hezká hromádka peněz. Otočil jsem se, abych vynadal z kufříku nějaké další CD – a hromádka mezi tím zmizela. To mě samozřejmě dost rozzlobilo, ale doma jsem si pak vzpomněl na ony modlitby. A tak jsem se pomodlil, aby Bůh přivedl člověka, který mi peníze vzal, k lítosti, že to byl přece můj výdělek. Ráno se ozval zvonek. U dveří nikdo nebyl, ale ve schránce jsem našel všechny ty zmuchlané bankovky.

Za pár dnů jsem se pak potkal s jedním člověkem a on jenom tak napůl utrousil, jestli jsem to našel.

Samozřejmě jsem hned věděl, o čem mluví. Ale něco mě na té události velmi zasáhlo: Tohle byl člověk, od kterého bych absolutně nečekal, že se v něm pohně svědomí.

Takových drobných, vyslyšených modliteb bylo postupem času víc a já jsem pak brzy přijal výzvu mého kamaráda. Poprosil jsem Ježíše Krista, aby mi odpustil moje hřichy a přijal Jej jako svého Pána a Spasitele. Všechno, celý svůj život, jsem odevzdal k Jeho trůnu.

K rockové hudbě jsem se po krátkém čase opět vrátil, ale už to nebylo hraní na zábavách. Přijal jsem to jako dar od Boha, který používám v církevním prostředí si koncertně. Jako dík Bohu za život, který mi dal.

Postupem času jsem začal skrze hudbu spolupracovat s Rádiem 7. Nejprve jsem přiležitostně tvořil hudební podklady nebo znělky pro některé pořady. A jak se naše kontakty dělý právě skrze tu hudbu, přibyla po čase i pravidelná spolupráce v Jazzovém klubu Rádia 7. V současnosti tedy připravuji a moderuji tento pořad a dál se věnuji hudbě.

Antonín Strnad

ROZHOVOR PAVEL ANDRAŠKO vedoucí mládeže ve Sboru BJB Brno

Jak a kdy jsi prožil povolání do této služby?

Povolanie slúžiť mladej generácií som prežil v treťom ročníku SŠ. V tom roku som navštívil moju sestru Aničku, ktorá študovala v Prahe. Zobrala ma na stretnutie skupinky, ktorá sa stretávala na internáte. Tieto stretnutia boli evanjelizačne zamerané. V tej chvíli ma to veľmi nadchlo, niesť evanjelium mojej generácie priamo v srdci diania – na internáte. Táto skupinka patrila

pod UKH – Univerzitný kresťanské hnút. Približne pol roka po príchode na VŠ do Brna, pod Božím vedením sme spolu s dvoma kamarátmi založili skupinku UKH v Brne. V službe UKH sa začínali moje roky služby mládeži.

Povolanie do služby vedenia mládeže BJB v Brne som prežil

približne pred štyrmi rokmi. Bolo to v čase, keď som už nebol v UKH, a modlil som sa čo ďalej. V tom čase ma oslovoili, či by som sa nechcel zapojiť do služby vedenia mládeže a ja som súhlasil.

Vedl jsi mládež už před tím v jiném sboru?

Nie.

Jak dlouho vedeš mládež v Brně?

Súčasťou tímu vedenia mládeže som už štyri roky, z toho posledné dva v úlohe hlavného vedúceho.

Jak jsi začínal tuto práci? Jaké očekávání jsi měl a máš? Co jsi musel překonat?

Približne som vedel, do čoho idem, protože som od začiatku štúdia na VŠ chodil do mládeže. V čase, keď som začínal, sme mali tím vedenia mládeže, ktorého som sa stal súčasťou. Osobne som typ človeka, ktorý sa snaží nemáť očakávania, ale očakávať vo všetkom na Boha. Nemáť predstavy/očakávania ma veľmi oslobodzuje a dáva ľahkosť do služby. Viem, že moje očekávania sa nikdy nemôžu celkom naplniť, a keď sa realita líší od očakávaní, pôsobí to ďalšie boje, ktoré, myslím si, nie sú potrebné. Nech sa deje čokolvek v osobnom živote vedúceho alebo v mládeži, Boh to vie, dopustil to a má s tým svoj zámer. Ja hlavne potrebujem rást vo viere a byť verný Bohu.

Zo začiatku služby som musel prekonáť „svoje ja“. Možno to poznáte, bojíte sa povedať niečo na vedení mládeže, pretože ktovie, do akého sveta vás to postaví. Nebude to blbá otázka, málo duchovná? Alebo nebude zniť z mojich úst až príliš duchovne? To ľudské ja postupne odoberá energiu a silu v službe a celkovo v živote. To je jedna z vecí, ktoré som musel prekonať. No Pán Boh je dobrý, ukázal mi to, odpustil mi a vyslobodil ma, aby som mohol pokračovať v živote s Ním.

Kolik členů máš nyní ve skupině mládeže, jaké je věkové rozpětí?

Momentálne na každé stretnutie mládeže príde približne 60 ľudí. Vekovo je to v rozmedzí od 15 do 28 rokov.

Jakým způsobem získáváte nové členy?

Myslím si, že značnú časť robí to, že máme mládež vo vysokoškolskom meste. Veľa mladých ľudí, ktorí prídú študovať, hľadajú spoločenstvo a my sme jednou z možností. Na začiatku letného semestra sa snažíme propagovať na sociálnych sietach, pripraviť pozvánku na špeciálnu otváraciu mládež. Snažíme sa povzbudzovať aj samotných mládežníkov, aby priviedli svojich kamarátov či kamarátky. Počas roka mávame programy, ktoré sú prijatelnnejšie pre neveriacich kamarátov. Usilujeme sa o to, aby stretnutie mládeže bolo miesto, kde bude možné zažiť Božiu lásku, otvorenosť a záujem. Modlíme sa, aby Boh sám privádzal nových ľudí na mládež, a často sa k nám dostanú noví mládežníci zaujímavým spôsobom bez toho, aby sme sa o to pričinili. Veríme, že ten, ktorý najviac pracuje na tom, aby prišli na mládež noví ľudia, je Boh.

Jak často a kde se scházíte a jak tvoříte program?

Stretávame sa každý utorok o 18:00 v modlitebni BJB Brno na Smetanovej 20.

Program tvoríme spoločne s vedúcimi mládeže. Pred začiatkom každého semestra sa modlíme za Božie vedenie, aby sme zvolili správny program a rozpoznali, čo nás Boh chce učiť v nadchádzajúcom období. Vnímame, že je dôležité mať vyučovanie z Božieho slova a takisto aj programy na určité témy, ktoré sú pre mladú generáciu aktuálne. Následne dáme dokopy nápady a myšlienky, ktoré pretriedime a urobíme koncept pre daný semester.

Co povážujes za největší zázrak během této služby?

Ako najväčší zázrak v službe vnímam to, keď si človek uvedomí Božiu lásku, v tej láske svoj hriech a hned nato odpustenie, ktoré je v Pánovi Ježišovi. Tento zázrak vnímam ako jeden z najväčších v službe a v mojom živote. Aj keď som sa mnohokrát prehrešil a dal Bohu dôvod zavrhnúť ma, zostal mi stále verný. Neopustil ma, nezanechal a namiesto toho mi odpúšťa a vyučuje ma.

Rozhovor vedla Marie Horáčková

STRACH JE NORMÁLNÍ

Nepovažuj si za človeka, ktorý má, jak se říká, pro strach udělano. Naopak, velký strach mě provázel po dlouhou dobu. Tento pocit nejistoty, že mi něco může ublížit a že to nemám pod kontrolou, ke mně přicházel, kdy se mu zacházel. Ale časem jsem se naučil vést se svým vlastním strachem dialog. Došlo mi, že pocítovat strach není jenom normální, ale že v mnoha případech je to to nejpřirozenější. Problém se strachem není v tom, že ho cítíme, nýbrž že se jím necháme paralyzovat. Největší zbraní strachu je jeho schopnost vyvolávat strašidla, protože přeludy nás spoutávají a hrůza nás srazí na kolena.

Nemám ve zvyku říkat lidem „nemějte strach“

Mluvil jsem s mnoha lidmi, kteří se snažili nemít strach, ale tato snaha je absurdní, protože pocity člověk neovlivní. Přicházejí a odcházejí, bud' je máme, nebo ne. Nemám proto ve zvyku říkat lidem „nemějte strach“, nýbrž ať se odváží, „i když strach mají“. Zjistil jsem, že pokud přemůžeme vlastní strach a uděláme, co udělat musíme, objevíme, že se nic nestalo, protože nás straší pouze výplody naší myslí, které se vypaří, pokud se odvážíme jednat. Anebo se stane to, čeho jsme se obávali, ale v tom případě zjistíme, že máme sílu oné situaci čelit a zvládnout ji. A v každé z obou variant zároveň rosteme.

Moje zkušenosť na cestě k Bohu byla v mnohem určována strachem: že se zmýlím, že nedojdu do cíle, že nepřesvědčím, že udělám něco špatně... s paralyzujícím strachem jsem musel bojovat znova a znova. Možná i kvůli tomu tvrdím, že podmínkou k tomu, abychom byli schopni kráčet životem, není nemít strach. Je třeba umět kráčet dál, i když ho máme, stejně jako je v životě důležité nikoli nemít problémy, ale dokázat se s nimi vypořádat.

Když strachy pojmenujeme, můžeme s nimi bojovat

Na této dlouhé cestě k překonání svých pochyb je prvním krokem naučit se je pojmenovat. Strachy jsou jako přeludy, které nemají tělo, a proto se s nimi nedá bojovat. Pokud jím dáme jméno, dáme jím i tělo a pak s nimi můžeme zápasit, protože pak už víme, kdo proti nám stojí. Jistěž mnohokrát mají tyto přeludy jména, která se nám vůbec nelíbí, která nás ponížují nebo za která se stydíme. Ale to je realita. Nemůžeme předstírat, že nevidíme, co máme přímo před nosem.

Jsem s tebou

Pokud si připomeneme biblické postavy nebo oprášíme dějiny církve, je nám jasné, že Bůh nás bere vážně. Otevřeme-li se Jeho vůli, On si s námi nebude zahrávat. Bůh nás žádá, nabízí nám věci, o kterých jsme neměli ani tušení, ale neposkytne nám větší jistotu než tu, kterou hlásá Písmo: „**Neměj strach, neboj se, jsem s tebou.**“

„Líbí se mi na tobě,“ řekl mi jednou môj duchovní průvodce, „že vypadáš, jako bys chodil po chatrném dřevěném mostě jako v těch filmech, držel se křečovité provazu, zkoušel jednotlivé příčky, křičel: ‘Já mám takový strach! Mám hrozný strach!', ale kráčel pořád dál. A to je důležité.“ A. R.

NA UKRAJINĚ BYL VYHLÁŠEN VÁLEČNÝ STAV

Ukrajina byla v noci na 24. 2. 2022 napadena ruskými vojsky.

Rusko kolem půl třetí ráno zahájilo invazi na Ukrajinu poté, co „speciální vojenskou operaci“ odsouhlasil prezident Vladimir Putin. Vzápětí ukrajinskými městy začaly otírat výbuchy.

Ve čtvrtek 24. 2. 2022 ráno ohlásil ruský prezident Vladimir Putin útok na území Ukrajiny. „Rozhodli jsme se spustit zvláštní vojenskou operaci zaměřenou na demilitarizaci a denacifikaci Ukrajiny,“ prohlásil v živém vysílání televize Rossija 24 ruský

prezident Vladimir Putin.

Ukrajina byla napadena ze tří stran Ruska, Běloruska a Krymu, uvedla ukrajinská pohraniční stráž. Hranicní stanoviště jsou pod palbou nejen ruských, ale i běloruských jednotek. Kamery z hranic ukazují vojenská vozidla, jak se na Ukrajinu valí ze sousedního Běloruska, uvedla televize CNN. Bělorusko se přidalo k Rusům.

„Asi v 5:00 byla státní hranice Ukrajiny mezi Ruskou federací a Běloruskou republikou napadena ruskými jednotkami, jež byly podporovány Běloruskem,“ uvedla pohraniční stráž. Podle ní se útočí v oblastech Luhansk, Sumy, Charkov, Černigov a Žitomír. Útoky dělostřelectvem, za použití těžké techniky a ručních zbraní jsou zaměřeny na pohraniční jednotky, pohraniční hlídky a kontrolní stanoviště.

„Útok jde také ze strany autonomní republiky Krym,“ uvedla služba.

Rusko zkraje týdne 21. 2. 2022 uznalo samozvanou povstaleckou Doněckou a Luhanskou republiku na východě Ukrajiny, šéf Kremlu Vladimir Putin pak nařídil vyslat do těchto republik ruskou armádu, která tam podle něj má zajistit mír.

Zdroj: [seznam.cz](#)

Těžké boje probíhají o velká města na východě, jihu i na severu Ukrajiny, o Kyjev, Charkov, Cherson. Mariupol a další města. Kromě zničených vojenských a strategických objektů jsou terčem ostřelování i obytné čtvrti a civilní obyvatelstvo. Zahynuli už desetitisíce vojáků i civilistů. Válka vyvolala velkou vlnu uprchlíků a podle údajů OSN uprchlo z Ukrajiny v prvních dnech konfliktu více než 1,5 milionu lidí, převážně do sousedních zemí. Mimořádné zasedání Valného shromáždění OSN přijalo rezoluci odsuzující agresi Ruska vůči Ukrajině a vyzývá k okamžitému zastavení bojů. Evropská unie, USA a další země světa přijaly vůči Rusku nejtvrďší ekonomické sankce, jaké kdy byly v historii zavedeny.

Počet vojáků:

Ukrajina - 255 tisíc aktivních vojáků (900 tisíc rezervistů)

Rusko - 1 013 000 aktivních vojáků (2 000 000 rezervistů)

Obrněné síly:

Ukrajina - 2600 tanků (přes 700 kusů typu T-64 a více než 150 moderních T-84), přes 12 tisíc obrněných transportérů a bojových vozidel pěchoty

Rusko - 13 tisíc tanků (přes 9000 typu T-72 a přes 570 moderních T-90), zhruba 30 tisíc obrněných transportérů a bojových vozidel pěchoty

Letectvo:

Ukrajina - 69 bojových letounů, 34 bojových vrtulníků, 32 transportních strojů

Rusko - 800 bojových letounů, přes 540 bojových vrtulníků, 450 transportních strojů

Loděstvo:

Ukrajina - 13 bojových plavidel

Rusko - 214 bojových plavidel

Jaderné zbraně:

Ukrajina - po rozpadu SSSR bylo na jejím území na 1900 hladin, země se jaderných zbraní oficiálně vzdala v roce 1994 a v červnu 1996 byl ukončen jejich odvoz.

Rusko - má přibližně 6300 jaderných hladin, z toho přibližně 1600 připravených k okamžitému použití, ať už z ponorek, pozemních sil, mobilních odpalovacích zařízení či letadel.

Financování:

Ukrajina - v roce 2020 vydala na obranu šest miliard dolarů, 4,1 procenta HDP

Rusko - v roce 2020 vydalo na obranu 62 miliard dolarů, 4,3 procenta HDP

Zdroj: [seznam.cz](#)

V létě roku 2020 vydal zapsaný spolek EXULANT nevelkou knihu „Babičko, vyprávěj“, jejímž autorem je mnohým známý, ale již před vydáním knihy zesnulý kazatel Vlastimil Pospíšil.

Výstížná barevná obálka i perokresby autorové manželky Vlasty Švejdové nejsou jen jakýmsi doplňkem textu, ale přímo mluví.

Můžete se o tom přesvědčit sami. A kdyby někdo autora neznal nebo již zapomněl, jak vypadal, najde v publikaci i jeho fotografií pořízenou v roce 2015 při návštěvě jeho rodného kraje v Polsku, kde se také odehrává děj knihy. Kde to je, to najdete na malé mapce z doby autorova dětství, doplněné i současným stavem.

Autorova babička Anna Pospíšilová měla v dětství Vlastíka a jeho bratra Josefa důležité, nezastupitelné místo. Ráda vyprávěla svým dvěma vnukům o svém dětství a mládí. A vnuci její vyprávění milovali. Někdy ovšem na ně museli nejakou dobu počkat, než si babička zase našla na další vyprávění chvíli času. Babička nezastírala ani všelijakou dětskou neposlušnost nebo úsměvnou naivitu. Nejednou však ve vzpomínkách odbočila, aby na vhodném místě zařadila aktualizované a pro hochy srozumitelné podání biblické zvěsti. Do jejich vzpomínek na mládí se ovšem někdy bolestně vlamují i chvíle probíhajících válečných hrůz včetně vraždění jí dobře známých Židů.

Již nemáme možnost se zeptat, co si autor sám dokreslil a co je věrné babičino vyprávění. Jedno však je jisté, že nám přibližuje naprostě jinou dobu, než je ta dnešní. A že tehdy i nyní má pro život člověka nezastupitelné místo Bible a živý vztah s Bohem.

Osmdesátá stránková publikace je srozumitelně a poutavě psána jak pro malé děti, tak i pro jejich rodiče nebo babičky. A je i vhodnou inspirací i pro dnešní rodiče nebo babičky a dědečky, jak a co mohou i mají vyprávět svým dětem či vnoučatům. Zatím je k dostání.

Dobroslav Stehlík

OSLAVIL 70 LET

Bratr kazatel Jaroslav Pospíšil se narodil dne 4. 5. 1952 v Plané u Mariánských lázní do baptické rodiny a brzy po svém křtu prožil povolení do služby kazatele evangelia. Sloužil ve sborech v Aši, v Sumperku, v Kroměříži, v Teplé a zároveň pracoval ve vedení mládeže BJB. V mnoha sborech také sloužil jako evangelista. Děkujeme bratu kazateli za celá léta obětavé služby a blahopřejeme i touto cestou k významnému výročí. Do dalších let přejeme bohaté Boží požehnání.

TÉMA ROČNÍKU 2022: DUCHOVNÉ DISCIPLÍNY

„Telesné cvičenie je málo užitočné, ale zbožnosť je užitočná na všetko“ (1 Tim 4, 8).

Číslo 10 2022... Spoločenstvo (komunita)

Číslo 11 2022... Podriadenie sa

Číslo 12 2022... Služba

Uzáverka: 5. 5. 2022

Uzáverka: 5. 6. 2022

Uzáverka: 5. 7. 2022

EKUMÉNA VO SVETE

Počas zasadnutia ústredného výboru Svetovej rady cirkví sa stretli aj predstavitelia členských cirkví z Karibiku. Tí jasne deklarovali svoj názor, že zmierenie si vyžaduje činy, a nie je len abstraktnou myšlienkovou. Karl Johnson z Bratskej jednoty baptistov na Jamajke, člen ústredného výboru Svetovej rady cirkví a moderátor diskusie, pripomenal súčasné embargo voči Kube a Haiti, ktoré, ak úprimne voláme po zmierení, musí byť zrušené. Zmierenie podľa neho znamená aj prehodnotenie spôsobu, akým sa cirkev venuje marginalizovaným a najzraniteľnejším ľudom, a tiež aj chudobným a osobám so zdravotným postihnutím.

Jana Nunuvárová

VEDA, TEOLÓGIA A HUMÁNNA FILOZOFIA

10. JÚNA 2022. Pedagogická fakulta Univerzity Matej Bela v Banskej Bystrici

Srdečne vás pozývame na konferenciu, ktorá sa bude konáť 10. júna 2022 na Katedre teológie a katechetiky. Organizovanú Katedrou teológie a katechetiky na Pedagogickej fakulte Univerzity Matej Bela v Banskej Bystrici

Hlavnú prednášku prostredníctvom internetového pripojenia prisľúbil významný vedec-teológ Alister McGrath z Oxfordu.

Konferenčné sekcie sa budú venovať témam:

Fyzika, kozmológia a kresťanská spiritualita

COVID-19: ako nájst rovnováhu medzi vedou, ekonomikou, vzdelávaním a politikou

Transhumanizmus

Konšpiračné teórie, sociálne siete, epistemológia a boj proti extrémizmu

Účasť prisľúbili významní vedci zo Slovenska aj zahraničia. Konferencia sa uskutoční kombinovaným spôsobom (prezenčne a on-line).

Nabízíme ubytování v rodinném domě pro 6–8 osob.

V podhůří Jeseníků v obci **Vikýřovice**, na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou. Tuďž je to blízko do hor (lyže v zime, turistika i cyklo v létě).

C. tel. +420 608 451 995 e-mail: vera.jersakova@centrum.cz

ETKA MOJA NA LÔŽKU

Pavel Kondač

(Nápev: Tichá voda do Dunajka...)

*Etka moja, na teba ked' pozérám,
mne po boku prezila si mnoho rán.
Zostali ti jazvy bôľne po rokoch,
čo ti roky nezhojili, vie len Boh.*

*Čoho sme sa obidvaja dožili!
Ledva sme si teplé hniezdo zložili,
dopadala na nás rana za ranou,
ako keby hromobitie padalo.*

*Ked' ťa vidím nepohnutú v posteli,
ako trpiš, aj mňa bolest' postrelí.
Vari mi už srdce pukat' začína,
Etka, uver, tvoja bieda bolí ma.*

*Ked' sa ráno poberám von do lesa,
darmo volám: pozri na mňa, usmej sa!
Nehovoríš, iba oči modravé
hládia na mňa, vo mne smútok zostane.*

*Žena moja, čo nám obom ostáva?
Nepozúfat', iba veriť do Rána.
Vydrž, Etka. Až nás Pán Boh zavolá,
po trápení poletíme do neba.*